

VETO

ALGEMENE STUDENTENRAAD

Onderwijsnamiddag bij WINA

Je hebt op onregelmatige tijdstippen al wel eens iets gelezen in Veto over de Wina onderwijswerkgroep. Steeds wordt deze vermeld wanneer men het heeft over onderwijsproblemen binnen de richtingen wiskunde, natuurkunde en, sedert dit jaar, de richting informatica. Ook dit artikel handelt weer over een initiatief van deze werkgroep. Daarom is het misschien goed eerst even in het kort te vertellen wie deze mensen zijn en wat ze doen. De onderwijswerkgroep (verder OWG) is een groep mensen die bekommerd zijn om het onderwijs dat aan deze universiteit gegeven wordt en dan vooral over het onderwijs binnen de richtingen wiskunde en natuurkunde. Zij zien hun taak vooral op drie onderscheiden niveau's.

Een eerste taak die zij op zich nemen, is het zo vlug mogelijk oplossen van problemsituaties die zich in de loop van het academisch jaar kunnen voordoen (bv. een onredelijke regeling voor de oefeningenondervergangen veranderen en verbeteren). Dit zijn vooral problemen van praktische aard. Een tweede taak die OWG op zich heeft genomen, is het coördineren en voorbereiden van de studentenvertegenwoordiging in de raden van de unief. Dit omvat ook het bespreken van voorstellen tot wijzigen van program-

ma's, hiertegen de nodige argumenten plaatsen, en indien nodig, de ondernomen acties coördineren. (Zie bv. artikel in een der eerste Veto's over de programmawijzigingen binnen wiskunde). Een derde taak die OWG op zich heeft genomen is het op de hoogte blijven van actuele onderwijsproblemen zoals bv. studiedruk en, indien er geïnteresseerden zijn, actief participeren via de werkgroepen van kringraad.

Bij een dergelijke uitgebreide werking is het wenselijk en nodig dat men het contact met de basis, de studenten voor wie men werkt, niet verliest. Dit kan door alle vergaderingen van OWG openbaar te maken, het verspreiden van pamfletten, het bijeenroepen van algemene vergaderingen enz. Doch daar deze steeds gebeuren naar aanleiding van een actuele situatie, zijn ze niet voldoende. Daarom organiseert OWG nu reeds voor de tweede maal een soort opendag: de onderwijsnamiddag. Deze gaat door op woensdag 16 maart in het recreatiecentrum van de Arenbergwoonwijk (Cité, recht tegenover Alma III). Iedereen die ook maar enigszins geïnteresseerd is in er geboden zal worden (zie verder in dit artikel) is er van harte welkom vanaf 14.00 uur.

Aktiviteiten

Wat staat er nu allemaal te gebeuren? De bedoeling is om onze voornaamste werkingspunten, ook deze die intrinsiek niet met wiskunde of natuurkunde te maken hebben, aan een breder publiek voor te stellen. Hierbij wordt de nodige informatie gegeven en kan men, indien men dat wenst, steeds

met de mensen van de onderwijswerkgroep praten over een bepaald onderwerp, suggesties voor verbeteringen of veranderingen aanbrengen, kritiek spuien op het geleverde werk of op de werkwijze, enz...

De manier waarop we dit hopen te realiseren, is door het oprichten van stands waarbij telkens een bepaald onderwerp in de kijker geplaatst wordt, en waarbij steeds één of meerder mensen van OWG zullen zijn, zodat je alle opmerkingen en vragen die je hebt aan hen kunt voorleggen.

De onderwerpen die behandeld zullen worden zijn:
— Studiedruk, waarbij naast de resultaten van de DUO-enquête, ook de studiedrukproblemen, de aanwezigingen dat dit probleem geen fictie is, de oplossingen zoals ze voorgesteld worden door de werkgroep studiedruk, zullen behandeld worden.

— Aggregaat. De mensen die zich hiermee bezighouden, zullen niet alleen de problemen binnen de huidige aggregaatopleiding schetsen, maar ook informatie geven over mogelijke veranderingen, de standpunten van de werkgroep aggregaat van kringraad uitleggen, de wetsvoorstellen in verband met aggregatie toelichten. Aan deze stand wordt ook meegewerkt door de titularis aggregatie wiskunde die uitlegt hoe hij een aggregaatsopleiding ziet en zijn vragen en wensen over veranderingen kenbaar maakt.

— Een derde stand is eerder van informatieve aard en legt uit hoe de medebeheersstructuren aan deze universiteit in mekaar zitten, wat de rol van de studenten hierin is, en wat nu eigenlijk de bevoegdheid van elke raad is.

— Verder is dit jaar binnen WINA zeer woelig geweest wat betreft programmawijzigingen, zodat je er ook een stand zult vinden die een overzicht geeft van alles wat er reeds gebeurd is, wat de huidige toestand is en wat we nog mogen verwachten.

— Een andere stand wordt verzorgd door de mensen van de werkgroep leraar zijn. Dit zijn mensen binnen WINA die zich bezig houden met de vraag wat de maatschappelijke positie van een leraar (wiskunde & natuurkunde) is, en wat de consequenties en de verantwoordelijkheden zijn die voortvloeien uit deze positie. De herwerkte tesisbrochure zal daar ook op de markt komen. Dit is een boekje, waarin door profen en studenten uitleg gegeven wordt over tesis maken binnen wiskunde.

— Tenslotte vind je nog een klachtenbank over cursussen, waar je met al je opmerkingen en suggesties over cursussen (zowel studentenkursussen als "officiële") terecht kunt.

— Een laatste stand wordt verzorgd door de mensen van de werkgroep sociaal en zal handelen over de sociale problemen die het studeren met zich meebrengt.

Debat

Een tweede, en voor niet-Winezen waarschijnlijk interessanter deel van deze onderwijsnamiddag bestaat uit een debat over studiedruk.

Waarom in godsnaam een debat over studiedruk? Je bent er in Veto regelmatig mee gekonfronteerd, je hoort er langs alle kanten over spreken. Juist het feit dat dit onderwerp zo aan de orde van de dag is, maakt een debat broodnodig. We-nigen weten immers goed wat het probleem precies inhoudt, maar hebben er enkel een intuïtief begrip van. Bovendien zijn er de vorige jaren de DUO-onderzoeken naar studiebelasting geweest, maar niemand weet

Weekblad. Jaargang 9, '82-'83. Nr. 22, dd. 11 maart 1983.

V.u. Marcel Meeus. Van Evenstraat 2D, 3000 Leuven. Tel. 016/22 44 38.

Redakties steeds op vrijdag tussen 16.00 en 19.00 uur (open voor ieder) op 't Stuc, Van Evenstraat 2D, 1ste verd. Art. Binnen 1 week vóór verschijnen.

Abonnementprijs per jaarg. 150 fr. (gewoon), 350 fr. (steun). Te storten op rekening nr. KB 431-0079541-68 L.n.v. ASR-Veto, Van Evenstr. 2D, Leuven, met vermelding Veto-abonnement'.

EN VERDER...

Barbie	p. 2
Gol op hol	p. 3
De RUG van Gent	p. 4
Wetenschap!	p. 5
Vrije Tribune	p. 5
Aan huis bij Oikonde	p. 6
De naakte lul	p. 7
Vakbond & Democratie	p. 8
Flemirock	p. 9
Absoerd Iseke	p. 9
Tone Brulin	p. 10
Kreten en almanen's	p. 11
Agenda	p. 12
Zoekertjes	p. 12

Universitaire Vredesdagen

Voor de lezer die enkel de koppen en ondertitels van foto's leest: in Veto 23 komt een poging tot evaluatie van de Universitaire Vredesdagen. Ook wat betreft de Gandhi-film (foto Louis De Meuter)

De afgelopen week konden we te Leuven getuige zijn van enkele markante gebeurtenissen, naar aanleiding van de tweede universitaire vredesdag(en). Gebeurtenissen die toch wel tweërlei gevoelens opriepen. Er werden een aantal opmerkelijke lezingen gehouden, er werden veel heldere analyses van de vredesproblematiek geboden, er was reden tot een warm positief gevoel, voor optimisme ondanks de weinig rooskleurige situatie van het ogenblik. Maar er was ook de massale ongeïnteresseerdheid van het professorenkorps — van het WP wellicht evenzeer — tenminste als men die mag vergelijken met de interesse bij de toespraak van Helmut Schmidt II. Polemologen hebben aan de politici vaak een broertje dood, om te beginnen reeds omdat deze laatste hun wetenschap zelden au sérieux nemen. Sluit onze academische overheid zich daarbij aan, denken zij ook veelver politiek dan wetenschappelijk? We kijken uit naar hoe het met de oprichting van een vredesinstituut te Leuven zal vergaan.

Intussen kan je voor volgende week in Veto heel wat informatie over deze vredesweek verwachten. Ja inderdaad, Bernard Benson is woensdagavond in tranen uitgebarsten, en heeft een keer of tien het woord bull shit gebruikt, maar hij heeft er ook een interessante filosofische visie naar voren gebracht. En Professor, of liever, Minister Leo Tindemans kon ons maandagavond blijkbaar niets vertellen over België's actuele buitenlandse betrekkingen inzake het vredesprobleem, ofschoon men hem daarvoor als aangewezen persoon had uitgekozen. En we hoorden ook ekonomist en nobelprijswinnaar Jan Tinbergen, jurist en wapendkundige Røling, en we vergeten er nog een pak! Een poging tot evaluatie, ook wat betreft de Gandhi-film, in Veto nr. 23.

precies in welk kader deze onderzoeken en hun resultaten geplaatst moeten worden. Hoe kan zo'n probleem ontstaan en hoe kan het opgelost worden? Allemaal vragen die bij het overdenken van een probleem als studiedruk rijzen en die een antwoord vragen.

Over het antwoord op deze vragen bestaan meerdere meningen. Een goede informatie moet al deze meningen aan het woord laten. Daarom is een debat nuttig en noodzakelijk. De bedoeling is de zienswijze van de studenten te vertolken en te plaatsen tegenover deze van professoren, waarbij men zoveel mogelijk verschillende strekkingen aan het woord wil laten. De leden van het panel zijn:

Prof. W. Van Dael: voorzitter POC Natuurkunde

Prof. A. Dupré: departementsvoorzitter Natuurkunde
Prof. G. Irvynck: departementsvoorzitter Wiskunde

Prof. A. Warriner: waarnemend voorzitter POK-wiskunde
Greet Kesselaers: studente Wiskunde

Peter Mostrey: student Natuurkunde
Moderator: Luc Baltussen, vrijgestelde kringraad

Inleiding: Relinde Baeten, vrijgestelde kringraad.

Het debat gaat door om 16 uur eveneens in het recreatiecentrum van Cité. Wij hopen er alle geïnteresseerden te mogen verwelkomen.

Peter Mostrey
(Namens de WINA
onderwijswerkgroep)

**VROUWEN, PAS OP
VORIGE WEEK 2 VROUWEN
VERKRACHT op de BRUUL**
DADER: 20-30j., witte helm (ADH)
jans, gele jekken, witte handschoens
VROUWEN TE VERKRACHTING: 04/25 90'76

Noodkreet Vluchthuis

Onlangs werd een medewerkster van het Vluchthuis Leuven, V.Z.W. Vrouwen Tegen Mishandeling, door drie mannen ontvoerd en verkracht. Zij uitte dreigementen aan het adres van het vluchthuis en zeiden dat er nog slachtoffers zouden volgen. Bij het klaarstomen van het artikel voor het volgende nummer horen wij van het vluchthuis dat de afgelopen weken opnieuw op klaarlichte dag twee vrouwen zijn verkracht.

De medewerksters van het vluchthuis en hun talloze sympathisanten zijn in het geheel niet van plan om zich door deze voorvallen of de geuite dreigementen tegen de overige medewerksters te laten intimideren. Wij slaan terug op onze manier. Ruchtbaarheid geven aan deze onderdrukking door publicaties, affiches, spuitacties en een oproep tot alle verkrachte vrouwen om ook in tegenaktie te gaan is een echte stap. Wij openen een rekening nr. 645-2101425-18 t.a.v. Vrouwen tegen Mishandeling, Blijde Inkomststraat 115, 3000 Leuven. Wij organiseren een solidariteitsfuif. Dit alles als financiële tegemoetkoming voor de kosten m.b.t. de verkrachting als daar zijn: dokter, affiches, eventueel proceskosten, acties, e.d. Andere acties als ballonnetacties, petitie, betoging zullen nog volgen. Wij zijn ook nog volop naar de aanranders aan het zoeken. Verder staan wij open voor andere ideeën en voor elke steun.

Dit is niet de volledige mening van de vrouwen van het Vluchthuis. Zij zien verkrachting slechts als de 'top of the iceberg'. In het volgende nummer van Veto wordt dan ook dieper op de problematiek van verkrachting ingegaan.

Vrouwen Tegen Mishandeling; tel. 016/2390 76.

(ADVERTENTIE)

alstublieft

Pencoprint maakt een eind aan tijdgebrek op de tekenkamer.

tijdwinst

Tijd die verspild wordt voor het uitvoeren van steeds weer hetzelfde tekenwerk.

Pencoprint's Xerox 2080 vergroot en verkleint tekeningen, illustraties, affiches.

Maakt van oude tekeningen nieuwe. Supersnel. Gestoken scherp. Is een tekening verbleekt of ingescheurd? Met onze 2080 maken we er snel een keurige afdruk van. Een wijziging? We drukken ongefixeerd, vlakken het te veranderen stuk uit en fixeren. Klaar voor de wijziging!

afdrukmateriaal

A1 of 620 mm breed bij bijna iedere lengte. Normaal papier, kalkpapier, tekenfilm (polyester of acetaat)

niet te groot en niet te klein

Pencoprint's 2080 zorgt ervoor dat uw afdrucken altijd precies op maat zijn. Iemand die met een miniem onderdeel van een grote tekening bezig is, hoeft niet moeizaam te frunniken in een klein hoekje van die hele lap. En een ander die op het werk maar een klein plekje tot zijn beschikking heeft, hoeft niet te worstelen met een half papieren voetbalveld.

originelen

AO of 914 mm breed bij bijna iedere lengte. Niet lichtdoorlatend, doorschijnend of transparant.

PENCOPRINT, TIENSESTRAAT 36 TEL. 016.22.10.39

DOORSLAGGEVENDE BESPARING

-3.000F De elektronische schrijfmachine...

= 2.5700*fr

ledenprijs

B.T.W. inbegrepen

De compacte elektronische bureaumaschine. **brother.9300**

De Brother 9300, een compacte bureau-schrijfmachine, zal u verbazen door haar enorme mogelijkheden:

- automatische onderlijning
- centreertoets
- "Margriet" systeem met lint-kassettes
- correctie-geheugen
- decimale tabulator

* Uitzonderlijke prijs tot 15 april 1983.

ACCO KANTOORHANDEL
Tiensestraat 134-136
B 3000 LEUVEN BELGIE
Tel. 016 / 23.35.20

ADVERTENTIE

Barbie, de anti-held?

Klaus Barbie is in de handen gekomen van de nacomelingen van zijn slachtoffers. Een unieke gelegenheid voor alle 'eenzame burgers' om eens lekker aan toegelaten verbale agressiviteit te doen tegen een onverdedigbaar gevoel. Frankrijk zit na het opbergen van de guillotine nog met een doodstraf-kompleks en wil ervan profiteren om dat eens goed door te slikken. Prachtige gelegenheid ook om de kater die het land overhoudt aan haar gedrag tijdens WOII weg te spoelen. Vooral omdat de gezezen ss'er in kwestie persoonlijk het goede geweten van Frankrijk in die periode, Moulin, van kant maakte.

Onmiddellijk inspelend op de situatie hebben media en politiek er een walgelijke show van gemaakt in het demagogisch opbod van de wraakgevoelens. In moeilijke tijden zijn 'slechten' altijd welkom om er zich tegen af te zetten en de aandacht af te leiden van de huidige problemen. Barbie komt prachtig van pas: een ideaal prototype van het gepersonifieerde kwaad, zelfs geen greintje berouw; wat wil je nog meer?

Dus maar alle geschiedenisboeken opleggen (of toch de 'goeie') om de overwinningseur weer op te snuiven en ons weer te doordrenken van het aangerichte kwaad om de wraakgevoelens wat aan te vijzelen.

Is het dan echt noodzakelijk dat in onze samenleving — die toch gebouwd is op de basis van de kristelijke waarden — het allesverterende vuur van de haat dat zoveel jaren lang hoegedane heft kunnen opvlaien, weer wordt aangewakkerd? Na 40 jaar is men er toe gekomen een internationale bekommernis los te werken voor één misdadiger terwijl men er nog nauwelijks toe komt de miljoenen slach-

offers van de universele onderlinge haat van die tijd te herdenken.

Bolivie had hem veel beter bijgehouden, Klaus Barbie. Dat hij er uitzonderlijk ongewenst was, is geen punt; ze wisten welk vlees ze in de kuip hadden als hij er toekwam en moesten er dan ook maar de gevolgen van dragen. Barbie kon dan ervaren wat het is beschouwd te worden als een ongewenst heerschap en een doodgewone boef. Gezien zijn karakter was het hem wellicht zwaarder gevallen dan zijn huidige status van misdaadvedette.

Tevens zit Frankrijk nu opgezaald met een scheve situatie. Het doet emotievol over de dood van Jean Moulin. Het is natuurlijk een zware misdaad maar je kan moeilijk stellen dat Moulin als hoofd van het verzet niet wist wat hij riskeerde. Hoewel het juridisch niet meer mogelijk is hem hiervoor nogmaals te veroordelen, komt het de politieke elan goed uit dat vooral dit feit aan Barbie wordt verweten. Er wordt zelfs gesproken van uitzonderingen op de wetten wat rechtskundig toch nogal straf zou zijn.

Anderzijds ligt de officiële aanklacht (en de ware schuld) veel dieper. Ten gevolge van zijn doen en laten is Barbie beschuldigd van misdaad tegen de mensheid.

Voor dergelijke onmenselijke handelingen is het echter even onmenselijk een juiste (?) strafmaat te bepalen.

Ik ben ervan overtuigd dat men dat heerschap beter achter de oceaan en een muur van misprijzen diende te vergeten in plaats van hem te vereren als anti-held en bliksemaleider voor onze huidige, veel belangrijker problemen. De kans dat hij ook nog 'anti-martelaar' wordt voor een aantal externe individuen is niet denkbeeldig: een duidelijke aanwijzing moge hiervoor blijken uit de vermoedens die onmiddellijk gerezen zijn aangaande de verantwoordelijken voor de aanslagen op de Franse ambassade en de burelen van Air France in Brussel.

Stephen Leelel

LEZERSBRIEVEN

Vredesdagen

Naar aanleiding van het programma van de Universitaire Vredesdagen moet mij toch één bedenking van het hart. Ik ben er namelijk van overtuigd dat Jan met de pet in het Westen echt wel andere zorgen heeft dan de militaire bedreiging door zijn kollega-leider Leonid Klakski uit het Oosten. Kortom, de bedreiging van de vrede komt voort uit het feit dat de belangen van de machthebbers niet dezelfde zijn als van diegene die ze beweren te vertegenwoordigen (zowel in Oost als in West). Een kritische analyse van bestaande machtsstructuren, zowel op lokaal als op (inter)nationaal vlak, lijkt me daarom een fundamentele bijdrage tot de vrede te zijn.

In dit kader schijnt mij een filmvoorstelling van 250 fr. met plaatsen die grotendeels voorbehouden worden

voor professoren niet zo'n gelukkige keuze. Of zou Gandhi anno 1983 zich toch aangetrokken voelen tot dergelijke initiatieven.

W.W.W. Sempels
Reline M.I. Baeten
W.G.E.C.
Jos W.P. Van Roy
Lambert Swilens

Alle lezersreacties kunnen gereserveerd worden op het Veto-sekretariaat, 't Stuc, Van Evenstraat 2D, 3000 Leuven, verdieping 1, deur 6. Schrijfsels, waarop men geen naam durft te zetten of die niks te maken hebben met de Veto-inhoud, worden verbanen naar de doolpoot of de prullenmand. "Naam en adres bij de redactie bekend" is een moeilijk te vinden achterpoortje, onze zachtmoedige schaar is een soms te zoeken inleverpoortje. Dus, als iemand van jullie nu nog zin heeft...

Het ei van Newton

Geachte lezer, deze week verschijnt er geen 'Ei van Newton'. Deze beslissing is genomen op de redactievergadering, dd. 4 maart 1983. De auteur werd in quarantaine (een hygiënisch synoniem voor Syberie) opgenomen en de redactie nam zich voor op de voor het 'Ei van Newton' bestemde plaats zijn toch wel categorie en misschien verrassend besluit te motiveren. Deze verantwoording bent U trouwens nu aan net lezen, geachte lezer.

Een analyse van de tussen 7 januari 1983 (Veto 13) en 25 februari 1983 (Veto 20) verschenen kolumns, onder de vermelde titel, werd opgemaakt door de subcommissie Pluimveeteelt, die op 1 maart jl. verslag uitbracht tijdens een vergadering van de commissie Inhoudelijke controle en Didactiek. Deze laatste studiegroep schreef een eindrapport, dat voor-

gelegd werd op de noger geciteerde redactiebijeenkomst. De konklusies van dat rapport waren de volgende.

«Bijdrage 13, dd. 7 januari 1983, samen te vatten als een postume nieuwaarsbrief aan de peter en meter van betrokkene, is een infantiel schrijfsel, dat gebaseerd is op de onbestaande interesse van ons lezerspubliek voor de familiale verhoudingen van een individueel medewerker.»

«Bijdrage 14, dd. 14 januari 1983, samen te vatten als een scherpe aanklacht tegen de E.T.-terrorisering jegens betrokkene, is een pretentieve schrijfsel, dat gebaseerd is op de onbestaande interesse van ons lezerspubliek voor een verwaand cultuurbegrip van een individueel medewerker.»

«Bijdrage 15, dd. 21 januari 1983, samen te vatten als een zure oprisping over de verhouding tus-

sen vrije radio's en betrokkene, is een vervelend schrijfsel, dat gebaseerd is op de onbestaande interesse van ons lezerspubliek voor een kritisch luistergedrag van een individueel medewerker.»

«Bijdrage 16, dd. 28 januari 1983, samen te vatten als een gekondeniseerd verslag van de weekendkultuur van betrokkene, is een pseudokomisch schrijfsel, dat gebaseerd is op de onbestaande interesse van ons lezerspubliek voor de eindweeke vrijetijdsbesteding van een individueel medewerker.»

«Bijdrage 17, dd. 4 februari 1983, samen te vatten als een pocherig bewijs van de filmkennis van betrokkene, is een te-gek-om-los-te-lopen schrijfsel, dat gebaseerd is op de onbestaande interesse van ons lezerspubliek voor de prozaische witteschermvisie van een individueel medewerker.»

«Bijdrage 18, dd. 11 februari 1983 samen te vatten als een vochtige opsomming van opvallende uitspraken volgens betrokkene, is een metafysisch schrijfsel, dat gebaseerd is op de onbestaande interesse van ons lezerspubliek voor de specifieke luisterkwaliteit van een individueel medewerker.»

«Bijdrage 19, dd. 18 februari 1983 samen te vatten als een subjectief rapport van de interne twijfels binnen Veto volgens betrokkene, is een gevaarlijk schrijfsel, dat gebaseerd is op een onbestaande interesse van ons lezerspubliek voor de antikoallegale opstelling van een individueel medewerker.»

«Bijdrage 20, dd. 25 februari 1983, samen te vatten als een bijna-spottend verhaal over een koepant naast betrokkene, is een spierlerig schrijfsel, dat gebaseerd is op een onbestaande interesse van ons lezerspubliek voor de intermense-

lijke kijk van een individueel medewerker.»

Zoals U ziet, geachte lezer, waren er redenen genoeg om de betrokken medewerker een week scorsoring op te leggen en hem te dwingen in net vervolg bepaalde richtlijnen te volgen. U zal wel begripen dat deze interne reglementering niet vrij gegeven wordt voor publikatie. U zal ook begripen dat de betrokken medewerker levenslang geschorst wordt als dit volgende week door dezelfde medewerker geschreven wordt «Bijdrage 22, dd. 11 maart 1983, samen te vatten als een sjagrijning natrappen op de ijerige activiteiten van betrokkene, is een mongoloid schrijfsel, dat gebaseerd is op de onbestaande interesse van ons lezerspubliek voor de destructieve domeind van een meute individuele medewerkers.» □

Gol op hol:

Meer repressie ten aanzien van jongeren

In mijn land gaan onder invloed van geweld en de moorden bedreven door jeugdbenden, talrijke stemmen op om van het parlement de wederinvoering te eisen van de gewone strafsankties voor jongeren tussen 16 en 18 jaar die gewelddaden pleegden. Een te grote toegankelijkheid wordt op de duur schadelijk. Kijk naar het terrorisme, men is te lang toegankelijk geweest, maar nu eist het publiek een sterk optreden.

Trouwens het risico dat terrorisme democratische regimes ontwricht is veel groter in tijden van economische crisis, omdat de regimes dan zwakker zijn. Crisis veroorzaakt immers ontevredenheid en ontevredenheid richt zich noodgedwongen tegen de instellingen' (DS, 4 juni '82), aldus Gol tijdens een bijeenkomst van de Ministers van justitie van de Raad van Europa in juni 1982.

Wat moet men denken van 'onze' Minister van Justitie die zo zwaar jeugddelinkentie op één lijn plaatst met terrorisme? Gol heeft terzake een wetsvoorstel ingediend dat heden bekeurd wordt in de bevoegde kamercommissie van justitie en binnenkort aan het parlement wordt voorgelegd.

werkverschaffing enz... steeds repressie wil gaan optreden ten aanzien van die jongeren. Hoe dat dat gaat aflopen moeten we nog afwachten. Maar er zijn toch bepaalde tekens zoals in Amsterdam en Berlijn, die een bepaalde richting aanwijzen', aldus Walgrave.

voorstel werd neergelegd enige tijd nadat de liberaal Mundeleers een schriftelijke parlementaire vraag had gesteld aan Gol, over welke maatregelen hij zou nemen, tegen de 'migranten en jongeren die een grote bedreiging vormen voor de burgers.'

genisonderzoek, dat de negatieve aspecten aantoonde van de vrijheidsberoving, welke ook het regime of behandelingsmodel zij, Gol toch teruggrijpt naar deze repressieve straf.

'Alle betrokken milieu's onderlijnen de noodzaak van gesloten afdelingen om de openbare veiligheid te verzekeren tegen gevaarlijke, jonge delinquenten', aldus Gol. De inschikkelijkheid van de voorbije jaren wordt in toelichting bij het wetsonderwerp een 'slechte zaak' genoemd.

Zoals reeds gezegd krijgt in het wetsontwerp de jeugdrechter de mogelijkheid om ook al de jongeren tussen de 14 en 16 jaar oud naar het parket door te sturen en dus naar de gevangenis. Ook voorziet het ontwerp de uitbouw van gesloten afdelingen in de opvangthuizen voor jongeren.

Gols vaagheid en handelingsbekwaamheid

Bij de Werkgroep Bijzondere Jeugdzorg wordt de link gelegd met de maatregelen die Gol overweegt tegen vreemdelingen. Ondermeer wil hij vreemdelingen die een straf van meer dan 6 maanden hebben gekregen voor een gepleegd misdrijf, over de grens zetten. 'Door de strafbaarheid van jongeren tot zestien jaar te verlagen, wil hij volgens mij vooral de jonge

gastarbeiders treffen', aldus Ludo Serrien van de Werkgroep. Naast de reeds vermelde kritieken voegt de Werkgroep er nog twee aan toe.

Ten eerste is er de vaagheid van het wetsvoorstel. 'Gol bepaalt niet duidelijk wat 'zware misbruiken op personen' inhoudt. Heeft het ook betrekking op stakingspicketten, uit de hand gelopen betingten, een vechtpartij in een jeugdclub, enz...?

Gol specificeert nergens welke straffen er zullen dienen te worden uitgesproken. Welke zal de opvoedingsbijstand zijn die aan de ouders zal worden opgelegd? Welke zullen de korektionele straffen zijn die worden uitgesproken als de bijstand door de ouders niet voldoende wordt toegepast?', aldus Jos Goossens tijdens het debat in Leuven.

Ten tweede stelt de Werkgroep dat de jongere nog altijd in een volkomen rechteloze positie verkeert. 'Tot 21 jaar blijft men nog altijd handelingsonbekwaam, maar vanaf 16 jaar kan men voor zijn handelingen gestraft worden. In de gewone burgerlijke zaken kunnen jongeren geen verantwoordelijkheid opnemen, en blijkbaar kunnen jongeren alleen maar verantwoordelijk gesteld worden ten aanzien van zaken die fout gaan', aldus Jos Goossens.

Luc Vanheerentals

Strafrecht in de crisis

Het wetsvoorstel Gol wil de wet van 8 april 1965 op de jeugdbescherming wijzigen, die toendertijd de strafrechtelijke minderjarigheid opvoerde van 16 tot 18 jaar, en preventieve maatregelen invoerde als vastgesteld werd dat 'de gezondheid, de veiligheid, of de zedelijkheid van de minderjarige in gevaar zijn'. De jongere die een misdrijf pleegde kwam dus voor de jeugdrechter, die hem doorverwees naar de strafrechter als deze dit opportuun achtte, en wat in feite vrij uitzonderlijk gebeurde. Minister Gol wil nu de zaken omkeren: in principe komen de 16-18 jarigen voor de gewone strafrechter, maar men kan de jongere toch naar de jeugdrechtbank verwijzen indien dat opportuun wordt geoordeeld.

Het wetsvoorstel heeft enkel betrekking op de geweldsdelicten. Op het genoemde debat over deze problematiek (op 16 februari jl. in Aud. Ves.) stelde de woordvoerder van de Werkgroep Bijzondere Jeugdzorg dat Gol zegt, zich voornamelijk te baseren op de 'vele brieven van verontruste mensen', alsmede mondeling contact met parketten. Op een perskonferentie daterend 4 juni 1982, stelt Gol dat de malaise van de economische crisis bij de bevolking een hardere houding tweedebrenget, tegenover afwijkende gedragingen, en dat die houding voor de overheid een aanmoediging dient te zijn om efficiëntere maatregelen te nemen.

In de toelichting bij zijn wetsontwerp schrijft Gol dat het één van de functies van het strafrecht is, om te voldoen aan de behoeften van het publiek tot bevestiging van een waarde, die is besmeurd door de houding van een individu. 'Het wordt, belangrijk geacht voor elke maatschappij dat de overheid officieel partij kiest tegen hetgeen een wettige verantwoordelijkheid oproept.'

Tegen deze logica wordt heftig geprotesteerd o.m. door Walgrave, die Gol beschuldigt een 'mooi elektoraal goaltje' te willen skoren. 'Het is bekend dat de maatschappelijke tolerantie in tijden van crisis gemakkelijk afneemt. 'Het publiek' zoekt zich zwarte schapen om het onveiligheidsgevoelen te kunnen objectiveren en wordt daarin handig bespeld door een bepaalde pers, en dat blijkt nu wel — door bepaalde politici. Gastarbeiders, werklozen, alle maatschappelijk kwetsbare groepen komen in aanmerking om als zwarte schapen een rol te spelen', aldus Walgrave. Het is trouwens niet toevallig dat het wets-

Problemen oplossen of problemen opluizen?

Kriminologen benadrukken inzake jeugddelinkentie veelal volgende punten. 'In een aantal gevallen kan delinkwentel handelen gezien worden als een vorm van rationeel, ja zelfs probleemoplossend handelen tegenover een ongelooftwaardig opvoedingspatroon, dat gepredikt wordt door geprivilegeerde subgroepen, en dat zich feitelijk uit in het eisen van meer zelfbeschikkingsrecht', aldus Verhellen (prof aan de RUG). 'Ondanks het feit dat de maatschappij de jongeren nog weinig toekomst te bieden heeft, blijft ons normenpatroon onveranderd: jongeren moeten beschermd worden, zij dienen zich te gedragen naar de regels, en pas wanneer ze zelf uit werken gaan, beschouwt de gemeenschap hen als volwassenen. Jeugddelinkentie heeft veelal een experimenteel karakter van voorbijgaande aard', aldus Verhellen.

Volgens Walgrave blijkt dat jongeren tussen 14 en 18 jaar, voor meer dan 90% minimum één delikt per jaar plegen. Eens boven de 18 jaar worden de jongeren snel minder misdadig. Het is veelal het contact met het gerechtelijk apparaat dat dit 'normale groei-proces' verstoort. 'De burendelicten, op school wordt hij niet meer vertrouwd, vrienden mogen met hem geen omgang meer hebben, want hij is een ... delinkwentel', aldus Verhellen. Volgens Walgrave blijkt uit onderzoek dat jongeren, ten aanzien van wie het gerecht is tussenbeide gekomen, nadat ze een misdrijf pleegden, meer kans te hebben op een kriminele carrière dan jongeren, waarbij de feiten in der minne geregeld werden.

In zijn toelichting tot het wetsvoorstel schrijft Gol: 'Het verbod om jongeren langer dan 15 dagen op te sluiten in de gevangenis, is voor sommigen een aanmoediging om overtredingen te begaan en zet volwassen delinkwentelen ertoe aan gebruik te maken van minderjarigen. Het gebeurt zelfs dat deze jongeren de overheid tarten, goed wetend dat ze niet in de gevangenis kunnen worden opgesloten.' De veronderstelde 'afschrikking' werkt helemaal niet ten aanzien van de beoogde categorie, nl. impulsieve, agressieve delicten, gepleegd door jongeren, 'in de meer transitioire jongerenstatus', aldus genoemde kriminologen. 'Het nagestreefde afschrikkingseffect stoelt dus op niets. Het enige effect is dat meer jongeren voor de strafrechter komen en gevangenisstraf oplopen', aldus Walgrave.

Wat de kriminologen ook bijzonder dwars zit is dat ondanks alle gevan-

MOEDER, WAAROM STUDEREN WIJ?

De tijden zijn veranderd: vroeger was een diploma een eindpunt, nu wordt het een vertrekpunt, een toegangskaartje tot de competitie. André Bonte, de enige Belg die zich fulltime zorgen maakt over de tewerkstellingskansen van jonge afgestudeerden, kijkt in de toekomst:

- « Hoe hoger de scholingsgraad, hoe makkelijker je werk vindt. Het verwijt dat universiteiten werklozen kweken is ongegrond. »
- « Probleemrichtingen zijn: (kunst-)geschiedenis, niet-wetense talen, politieke en sociale wetenschappen, biologie, aardrijkskunde, geologie en lichamelijke opvoeding. »
- « Het klinkt misschien brutaal, maar een baan als leraar mag je vrijwel vergeten. Het onderwijs is zo goed als volzet, en dat zal nog een tijd zo blijven. »
- « Vrij gunstige richtingen zijn momenteel: toegepaste en economische wetenschappen, klassieke en romaanse filologie, wis- en natuurkunde, burgerlijk ingenieur en farmaceutische wetenschappen. »

Serie
EEN UITWEG UIT DE KRISIS
DEZE WEEK IN
HUMO
MEËR DAN HET BESTE TV-BLAD

(ADVERTENTIE)

Jeugddelinkentie: een abces? Voor Gol zo te zien wel.

Een algemeen repressief beleid

Twee voornamende peilers van dit wetsvoorstel: vooreerst wordt het mogelijk gemaakt dat jongeren die 'geweld tegen personen' gebruiken, reeds vanaf 14 jaar voor de strafrechter gebracht worden, hetzij onrechtstreeks tussen 14 en 16 jaar, hetzij rechtstreeks tussen 16 en 18 jaar. Een tweede element uit het wetsvoorstel is dat ouders korektioneel kunnen verantwoordelijk gesteld worden voor daden van jongeren. Vanuit diverse hoeken is heftig gerageerd op het wetsvoorstel, temeer daar dit voorstel kadert in een algemeen repressief beleid ten aanzien van jongeren. Zo zijn er de maatregelen van de Minister van Sociale Voorzorg, om de uitkering aan werkloze jongeren te beperken. Hierdoor neemt de financiële afhankelijkheid t.a.v. de ouders toe, met alle risico's op spanningen en conflicten vandien.

Verder is er het recent wetsvoorstel om de leerplicht tot 18 jaar te verlengen, en dit volgens Prof. Walgrave (KUL) louter en alleen om de jeugdwerkloosheid onder de 18 jaar uit de statistieken te lichten. 'Mensen die schoolmoe op de banken zitten komen veel makkelijker tot delicten', aldus Walgrave tijdens een recent debat in Leuven. 'Het is eigenaardig dat een samenleving die steeds minder te bieden heeft aan jongeren, inzake

In Gent is een universiteit... versholen tussen het overige stadsweefsel. Verspreid als een puzzel tot ver buiten de stadsrand. Met een administratief centrum (maar geen hart, het rektorat heeft geen allure, straalt niets uit, behalve: hier worden attestjes voor het leger gemaakt) in de St.-Pietersnieuwstraat. Als staatsuniversiteit waar alle politieke overtuigingen aan de bak moeten kunnen komen een schitterend oefenterrein in praktische politiek, ook in studentenmiddens. Misschien dat om die reden de stad zelf zo haar stempel drukt op het 'karakter' van de RUG. De scheidingslijn tussen de 'autochtonen' en het universitaire milieu is hier lang niet zo scherp te trekken als in Brussel of Leuven.

RUG: het medebeheer van de crisis

Zoals gezegd, er gebeurt wel wat aan de Rijksuniversiteit Gent, maar er zijn in Gent veel koullissen waarachter je je kan verbergen.

De universiteit heeft het niet gemakkelijk om haar boontjes nog te doppen, om niet te zeggen dat de RUG tijdelijk failliet is. Moet het dan nog verwonderen dat, zoals in de andere universiteitssteden, de polarisatie in Gent hoge noteringen haalt op de beurs van het dagelijks nieuws? Deze keer als een stellingenoorlog tussen 'linkse' en 'rechtse' konventen, een geheel van organisaties dat de officiële studentenstructuur uitmaakt. Daarover valt de zware slagschaduw van VVS.

Ondertussen is het studentenleven zelf op sterven na dood. Als Schamper vorig jaar blokletterde dat zij in de mist aan het varen waren, was dat niet omdat zij geen reactie kregen (daaraan geen gebrek) maar omdat er doodeenvoudig niets gebeurde op de kam্পussen dat de moeite waard was. Zelfs de TD's namen zienderogen in aantal af. Een verslag over vreemde pirouettes aan de top en diepgewortelde argwaan aan de basis.

Studentenrestaurant in De Brug. Het gebouw kent iets van de drukte die ook 't Stuc uitstraalt. 's Middags kan je er over de hoofden lopen; er worden pamfletten uitgedeeld aan de ingang, boven — in de kafetaria — kan je de sigaretten- en koffielucht snijden. Voor de ingang van het restaurant ligt een stapel Schampers op een stoel; er wordt gretig in gepraaid. Overigens wordt Schamper in dit artikel nog stiefmoederlijk behandeld — maar bekijk eerst nog eens Veto 13! In elk geval leeft het blad nog. (foto Wim Verhelst)

De neus kan niet altijd bloeden

Natuurlijk is men op het FK ook niet achterlijk. Het konvent besefte wel dat een bestuur soms zijn mond moet opentrekken; dat geldt zeker voor onderwijspolitiek. Maar ook als een of ander wetsontwerp de studenten boven het hoofd hangt als een zwaard van Damokles, kan je moeilijk doen alsof je neus bloedt. De kringen zijn echter geweldig sekuur in de keuze van onderwerpen waartoe ze uitspraken doen, en voor alle kringen samen een besluit nemen stroomt er ontegenlijk veel water naar de zee.

De absolute representativiteit wordt verzekerd door 1) het maken van een discussietekst die 2) in de kringen besproken wordt en 3) op het FK achteraf herwerkt tot 'iedereen' er zich in herkent. Dat FK het enige konvent is dat met recht uitspraken kan doen over studenten-aangelegenheden, wordt gefundorend door dit werkingsaksioma. Het spreekt vanzelf dat wij het niet konden laten om hierover een nogal geanimeerde discussie op touw te zetten met Freddy Van Lancker (PPW, ex-voorzitter EK), Stany Ossieur (Raad van Beheer), Mark Rogiers (VRG & Schamper), Miguel Stevens (voorzitter FK) en Hans Blok (ex-voorzitter FK en gruwelijk aktief).

Veto in discussie over representativiteit: links achteraan Stany Ossieur, rechts Miguel Stevens en Hans Blok (baard & bril) (foto Wiv)

Het telefoontje met het ex-VRG-lid suggereerde al dat VRG toch af en toe, volgens de 'studenten', haar vertegenwoordigingsboekje te buiten gaat. Anderzijds, iedereen weet dat geen enkel bestuur ooit neutraal zal zijn.

Bovendien ontstaat hiermee de tendens om meer belang te hechten aan het aantal stemmen dan aan de zinvolheid van de aangebrachte argumenten, de discussie verliest haar betekenis als democratisch instrument. De kans is niet gering dat daardoor het democratisch gehalte van de beslissingen verlaagt (stemmen of geen stemmen) en dat er weinig evolutie optreedt in de gedachten. Anders gezegd: de gewone student heeft er niets aan dat hij degelijk vertegenwoordigd is, als de inzet van de vertegenwoordiging — bij gebrek aan een goede motivatie en informatie over de aangewezen argumenten — in het duister blijft.

Zo'n werking is bovendien bijzonder log, zodat er, als je de rekening maakt, weinig werking en veel macht overblijft. Macht waarvan niet duidelijk is waarvoor men ze wil gebruiken. Hoewel: deze bewuste keuze voor inertie kan ook verklaard worden als een bewuste keuze om de zaken te bestendigen zoals ze zijn.

De pot verwijft de ketel...

En, hoe zijn de zaken, op kringniveau? Juist, water en vuur, hemel en hel: polarisatie, dus. In zo goed als elke kring bestaat er immers, naast het officiële bestuur, een 'werkgroep', verenigd in het Werkgroepenkonvent (WK). Net zoals het FK pretenderend ook zij het enig representatief en goed werkende orgaan in het Gentse studentenleven te zijn. En nee maar, de werkgroepen zijn, zoveel werd ons duidelijk, links. A fortiori, in de gekke logica van het studentenleven, zijn de kringen dus rechts. Of, om het juist uit te drukken, beiden worden met dat etiket opgezadeld en in die positie gedreven. En handige jongens kunnen daar gebruik maken.

Dialogo tussen kringen en werkgroepen is — hoeft het ons te verwonderen? — nogal zeldzaam; bovendien wordt die dialoog niet bevorderd door het getuoutrek om de sympathie van het publiek te winnen voor de eigen zaak. Met andere woorden: wie niet voor is, is tegen. Maar zo bruin willen de meeste kringbestuurders (die zich toch ook willen inzetten voor een beter leven op de kam্পus) het dan ook weer niet bakken. Met het gevolg... dat zij er het zwijgen toedoen. En daar heeft de modale student niet om gevraagd, want er zijn honderd middelen om als bestuur beslissingen te nemen, en toch 'de basis' mee te betrekken in die beslissing.

Zo staan op 'De Brug' twee blokken tegenover elkaar: het 'linkse' en 'VVS-gerichte' WK en het 'rechtse' en 'kariëristische' FK. Een tegenstelling die verre perkussies heeft, tot in de kringen toe.

En, nog strafster: als men op één nivo zijn slag niet thuis haalt, gaat men het hogerop zoeken. In De Brug betekent dit dat men de strijd verderzet binnen de Sociale Raad (SoRa, beheert de sociale sektor), en als dat nog niet helpt, gaat men door tot in de Raad van Beheer.

De werkelijk zinvolle projecten worden dan ook o.i. niet gedragen door deze organen, maar door losse, en relatief autonoom opererende groepen studenten. In het FK bv. heeft een bepaalde groep studenten zich toegeleid op het formuleren van een noodzakelijk pakket maatregelen om werkelijke studiebegeleiding te organiseren aan de RUG. Want iets dergelijks bestond daar vroeger niet. Dat dossier heeft geleid tot een aantal concrete maatregelen van de overheid, zodat het studeren voor eerste kammers op lange termijn wellicht minder een sprong in het ongewisse zal zijn en een mogelijkheid zal creëren om feedback te geven aan docenten over hun onderwijspraktijken.

Hetzelfde gaat op voor studententakken, enz. In dit verband moeten we zeker het Vrijzinnig Studentengenootschap 't Zal wel Gaan vermelden, zowat de meest okselfrisse organisatie in het logge Gentse studentenwereldje. 't Zal geeft het enig studentenblad van nivo uit, meer literair getint: 't Zwartie Gat. 't Zal voert ook sinds jaar en dag het hoge woord in het Politiek Konvent (PK), (t) dat als bedoeling heeft subsidies uit te keren aan vrije verenigingen — vergelijkbaar dus met het FK in Leuven. 't Zal probeert in PK steeds de kerk in het midden te houden, en durven daarbij zowel de kar van links als van rechts ferm aan te stoten. Maar over het PK straks meer.

...dat-ie geen deksel heeft

Om de 'Gentse toestanden te begrijpen' (*) is het een *must* om ook VVS te belichten. VVS, vroeger de overkoepelende vereniging voor Vlaamse studenten, met een jaarlijks verkozen bestuur, vormde zichzelf in de woelige nadagen (eigenlijk -jaren) van '68 om tot een organisatie met een syndikaal trekje, met een vast omlijnd ideeëngoed, én met leden (betalende). Bovendien voegde VVS aan haar naam het letterwoord SVB toe, wat staat voor studentenvakbeweging. Die vereniging, VVS-SVB, werd door het ministerie destijds erkend als vormingswerk, en wordt dus autonoom gefinancierd. Vandaar haar unieke positie binnen het studentenmilieu in het Gentse: zij moeten geen subsidies krijgen van de sociale sektor, en zich dus ook nergens twee stellen tegen andere verenigingen, kortom, VVS is een parallelle studentenstructuur naast de konventen. Toch heeft zij er een vinger in de pap; de werking van het WK leunt immers zeer dicht aan bij wat VVS doet en de voorzitter ervan is een VVS-lid, Jean Poty.

Na tien jaar een ruime zeg in het studentenmedebeheer, tekende het VVS in 1981 met het uitroepen van een protest tegen het farce-karakter van de verkiezingen, haar eigen doodsvonnis in het medebeheer. Een niet onaanzijslijk deel van de studenten stemde immers toch. Gevolg: allemaag *plichtsbewuste* studenten als vertegenwoordigers, die zeker niet links van het centrum dachten.

Ondertussen heeft VVS af te rekenen met een alkalvende aanhang, het grondig (?) studiewerk van weleer zij er niet meer in. Moeder, waarom bestaat VVS nog? «Ja, die affaire van NSV houdt ons wel bezig, maar voor de rest is het moreel op een laag pitje aan het branden.» Ze houden zich dus 'bezig' met het organiseren van — zoals enkele mensen van 't Zal sarkastisch vaststellen — 'vormingsavonden' waarin de Grote Waarheid verkondigd wordt dat fascistische geschapen zijn om erop te kloppen. Hetgeven men met ware zedingsijver in praktijk brengt. Maar NSV is enkel een aanleiding in de strijd tussen 'conservatief' en 'progressief' in Gent, en dat vergeet VVS. Spijtig genoeg hebben zij ondertussen alle *reële* gewicht verloren in die discussie omdat de werkelijke macht over de studenten-structuren paradoxaal genoeg binnen de mede-beheersorganen ligt.

Zoals bleek, toen men de studentenwerking wou herstructureren, is het n.l. niet zo moeilijk om beslissingen die door studenten genomen zijn, op het laatste ogenblik toch nog te torpederen, ofwel in SoRa, ofwel op de Raad van Beheer. De zijgende macht van het FK, het feit dat zij zo goed als alle mandaten hebben in de RvB en in SoRa, en de politieke wind, die in deze tijden nogal ongunstig zit voor groeperingen als VVS, drijft de linkerzijde in het nauw. Er doet een theorie de ronde dat de herakultiserings-poging (*) in feite een manoeuvre van links was om de rechtse opmars te stuiten, omdat de vele kleine verenigingen die zouden gezeteld hebben in de algemene vergadering, een meer linkse signatuur hebben. Spijtig genoeg heeft men het kind met het badwater verdronken. In Gent is men nu verder dan ooit verwijderd van de mogelijkheid om een zinvolle discussie op gang te brengen tussen de konventen en VVS onderling. Om toch de ergste brokken te lijmen heeft men wel een soort overleg gekreëerd tussen de vier konventvoorzitters (de zgn. Raad der Wijzen), maar dat betekent natuurlijk lang niet hetzelfde. Voorlopig houdt iedereen zich dus maar koest op de brug, veilig binnen het eigen nest. Men wacht op de uitslag van de volgende verkiezingen voor het medebeheer, in de hoop versterkt uit de strijd te kunnen komen. Het is dan ook ergens begrijpelijk dat VVS dit jaar in mei wel weer zal meedoen aan de verkiezingen, en in haar programma oproept tot 'progressieve frontvorming'. Er is dus stromt aan de knikker en wellicht ook gezichtsverlies voor VVS.

(vervolg op p. 11)

Veto in gesprek met VVS (foto Wim Verhelst)

Onze startplaats voor de reportage rond de RUG is De Brug, studentenhuus in de St.-Pietersnieuwstraat, waar ook een studentenrestaurant is. 's Middags eten in Alma II en erna een koffieje in 't Stuc: je hebt een idee van de drukte die ook hier heerst. Maar de doorsnee-student merkt weinig van wat haar 'politieke elite' — in de Brug zijn de konventen en VVS gehuisvest — er uitspookt, daarom eerst iets over kringwerking. Onze informanten: mensen die in de konventen aktief zijn, gewone studenten en een paar venijnige telefoontjes...

In de werking van de verschillende fakulteitskringen valt weinig lijn te bespeuren. In sommige kringen, zoals bij VTK (Vlaams Technische Kring) en VRG (Vlaams Rechts Genootschap) wordt bij de verkiezingen met programma-verklaringen jongerleed, en het kan er nogal hevig aan toe gaan. Bij PPW (Psychologische en Pedagogische Wetenschappen) houdt men het nogal informeel en op de Blandijn (Lettieren en Wijsbegeerte) houdt men eenvoudigweg géén verkiezingen. Ook het aktiviteitsprogramma vertoont een grote heterogeniteit. VRG organiseert een soort monitoraat voor eerste kammers, houdt gala-bals, heeft een kursusdienst en een eigen kafee. PPW houdt enquêtes naar het lesgedrag van professoren, organiseert profeksamen voor eerste kammers en kent het systeem van algemene vergaderingen, waarop alle studenten uitgenodigd worden om te beslissen over hete hangijzers.

Gedonder in de glazen

De kringen hebben het de laatste jaren financieel niet gemakkelijk, ondanks de subsidies die ze krijgen van het Fakultetienkonvent (FK). Maar ook moreel hebben ze aan gezag moeten inboeten. Een kring als VRG zag op een paar jaar tijd haar ledenaantal (en daarmee de subsidies) dalen van ca. 900 naar 500. Een ex-lid van deze kring verklaarde dit door de toenemende afkeuring van de studenten voor de politieke stelling die VRG zou innemen. Bovendien schoten een paar financiële kunstgrepen van het presidium (m.b.t. kursusdienst en de oprichting van een eigen kafee) veel leden in het verkeerde keelgat, vooral toen bleek dat VRG bijna failliet was. Het grootste probleem is volgens onze informant echter de organisatiemoeite van het presidium. Vroeger een hechte groep van het twintigtal mensen, bestaat het nu uit tien personen, en is tegenwerking en lobbying er schering en inslag. Het zal blijken dat, wat men ook moe beweren, de *desinteresse van studenten en de moeilijke werking, in hoofdzaak te wijten zijn aan het feit dat alles, maar dan ook alles, in Gent grondig gepolitiseerd is.*

Veel gemeenschappelijke strategie valt er dus niet te ontdekken in de werking van de kringen. En die wil men ook niet. De woordvoerders van FK beweren bij hoog en laag dat de studenten zelf wars zijn van ideologische frontvorming binnen en tussen de kringen: het zijn *service-instellingen*. Politiek is een zaak van individuen. (Of dat alle studenten tabak hebben van idioot gekonkelofoes, maar dat werd niet gezegd.)

Het L en W - debat over studiedruk (cfr. Veto 19, 18 febr.) was zeker een lovenswaardig initiatief. Er bleek een ruime belangstelling voor te bestaan. Ook professoren en assistenten bleken bereid om het huidige systeem kritisch te bekijken.

Maar al bij al kwam er weinig vernieuwends uit de bus. Dat is misschien typisch voor dit soort van bijeenkomsten. De goede wil van beide kanten kan niet beletten dat studenten die ingrijpende veranderingen willen doordrukken (al is het maar de oprichting van een controle-organ om te lijvigde kursussen te sanktioneren) steeds weer op de starre structuren stuiten van schijn-inspraak en gevestigde privileges.

Spreeken over studiedruk en van te zware programmas, betekent dat men zonder meer aanvaardt dat de student vandaag in de eerste plaats konsument is. Hij moet stof slikken, kennis verwerven. Het enige probleem is een verzadigingsgraad vast te stellen: hoeveel kan de gemiddeld intelligente student verteren zonder een indigestie te krijgen? Over minder intelligente studenten, studenten met minder volhoudingsvermogen of met meer faalangst, wordt uiteraard niet gesproken: die vallen af, moeten hun heil gaan zoeken in het NUHO zoals prof. Wils tekennend opmerkte.

Vrije Tribune: Agalev studiedruk: kernprobleem of symptoom?

Het zit mis

Deze opvatting past uitstekend binnen het globale kader van een kennisindustrie die als enig doel heeft deskundigen af te leveren samen met nieuw verworven deskundigheden: onderwijs en research dienen hetzelfde doel: ze leveren half-afgewerkte produkten voor de andere industrieën. Althans dit is het opzet. Dat een grote groep studenten *geen hoge posten gaan bekleden in de maatschappij*, maar gewoon aan den dop geraken, is blijkbaar niet de zorg van de universiteit.

Men kan zich dus schijnheilig gaan beklagen dat de kwaliteit van het publiek aan de unieft daalt. Oplossing: verhoog de studiedruk in het sekundair onderwijs: dan vallen de zwakke geesten vroeger af, en bereikt alleen de echte intellectuele (of gefortuierde) elite de top, de ultieme beloning: het gehomologeerde diploma.

Is het toevallig dat men nu juist het VSO terug in vraag gaat stellen? Immers, de jongeren uit het VSO blijken niet meer voldoende te kunnen presteren aan de universiteit. Ze zijn niet gevormd als volwaardige consumenten, die het hoge consumptieniveau van de unieft aankunnen. Ze halen de eindstreep niet in de *study-for-life* race.

Een Groen alternatief

Als Groenen vinden wij dat elke onderwijsgemeenschap in de eerste plaats mensen persoonlijk moet vormen, hun de kans moet geven om al hun talenten en capaciteiten (welke ook!) tenvolle te ontplooien. Dit gebeurt op dit punt noch op onze scholen, noch op onze universiteiten. Binnen de muren van al deze onderwijsinstellingen worden mensen onderwezen, ze leren de hiërarchie van deskundigen-boven-leken, ze leren luisteren en klakkeloos reproduceren, zodat ze eens volleerd zullen zijn om het dominante maatschappelijke systeem te reproduceren en alle sociale ongelijkheden. Ieder leerling krijgt zijn plaats, van hoog tot laag: eénieder wordt gekwantificeerd, gewogen, en vervolgens gepromoveerd, of... Te licht bevonden. Niet voor niets spreekt *Ivan Illich* van een initiëritus, van de school die tot religie geworden is, tot afgodendienst.

In het licht van dit alles, blijken de enkele voorzichtige veranderingen die voorgesteld werden, totaal ontoereikend. Integendeel, ze zullen de macht van de universiteit nog maar eens verstevigen, door de studierepressie (i.p.v. -druk!) een menselijker aanzien te geven. Buizen met de glimlach b.v., of mensen al vast op voorhand wijsmaken dat ze er beter niet aan kunnen beginnen.

Als we werkelijk willen streven naar een universiteit waar kennis en vaardigheden op een niet-verdrukkende wijze, van mens tot mens, kunnen doorgegeven worden, moeten we ons allereerst de vraag stellen of het wel de taak is van een universiteit om diploma's uit te reiken, graden toe te kennen en eksamens af te nemen! Met welk recht bepaalt een kleine groep professoren wie voor de rest van zijn leven als deskundige beschouwd mag worden en wie als heel en al onbevoegd moet doorgaan? Moet de universiteit geen nieuwe rol gaan spelen in de vrijetijdsmaatschappij van de toekomst? Moet zij niet eerder een volksuniversiteit worden die openstaat voor al wie er les wil komen volgen of les wil komen geven (zoals in *Illich's* vormingscentrum te Cuernavaca, waar de studenten meestal zelf hun docenten aanvragen...)? En bovendien, hoe kunnen we blijven verdedigen dat onze universiteit deel uitmaakt van een democratische gemeenschap, als niet ieder

een er recht van spreken heeft, als studenten er niet vrij hun eigen programma mogen samenstellen? Het recht van de vrije meningsuiting is aan elke universiteit een lachertje: de prof heeft een diploma en dus ook het woord, de student zigtig: de grote, stilte aan de kampus! En als klap op de vuurpijl: enkel studenten kunnen geëvalueerd worden tijdens de 10 minuten die ze per vak per jaar hun mond mogen openendoen. De professoren blijven steeds buiten schot. Hoe slecht hun lessen ook zijn, hoe zwaar ook hun programmas, hoe beestachtig ook hun eksamens, ze blijven onaanstootbaar binnen een onneembare vesting van beschermende kollegialiteit. Wie op een eksamen op schandelijke wijze benadeeld werd, kan zo goed als nergens in beroep gaan. De ombudsman is dikwijls met handen en voeten gebonden aan het professorale establishment...

Enzovoort... Maar volgens ons kan het anders: een Alternatieve Universiteit te Leuven is mogelijk...

Maar dan mogen we ons niet blijven blind staren op symptomen, dan moeten we de kernproblemen aanpakken, niet omdat ze bezuinigend moet worden of gerationaliseerd, maar omdat we een universiteit wensen op mensmaat!

En dan hebben we het alleen nog maar gehad over structuren en nog niet over de inhoud van de gedeeerde vakken, de grote bekommernis van b.v. werkgroep Unief en Maatschappij. Dat is dan weer een heel ander hoofdstuk.

Johan Malcorps
namens de werkgroep
onderwijs van Agalev-KUL

Mededeling van het Vandervleuteninstituut

Rapport nummer 1

Waarom is alles zo moeilijk in het bijzonder de wetenschap ?????????????????

Daar men het Vandervleuteninstituut heeft gevraagd om enkele hypothesen te formuleren uitgaande van theorieën van Althusser en Poulantzas menen wij dat wij niet langer kunnen zwijgen. De wereld moet de waarheid weten.

Het is duidelijk dat Althusser en Poulantzas het ver zoeken hoewel ze beiden maar al te goed weten dat alles simpel is. Wij weten echter waarom de wetenschap zo moeilijk is. Weigen weten van de samenweerders-theorie. Aan de universiteiten wordt er meestal mee gelachen door geleerden. Nog een bewijs te meer dat ook zij vals zijn en het spel van verraad meespelen. Enkel met deze theorie kunnen we begrijpen wat er gebeurt hier bij ons en elders ter wereld.

We moeten terug naar de jaren veertig. De Belgische socioloog Viktor Leemans heeft toen een klein boekje geschreven dat nooit is uitgegeven geworden. Het is nochtans een belangrijk boekje. Wat staat er precies in?

In 1937 greep een ultrageheime vergadering plaats te Stalingrad waar volgende personaliteiten aan deelnamen: Stalin zelf natuurlijk, Roosevelt uit Amerika, Paus Pius, Borms en P.W. Segers. Daar werd het wereldkomplot gesmeed waar wij nog altijd de gevolgen van dragen. Bedoeling was ten eerste de wereld voorgoed onder het te verdelen, de wetenschap af te schaffen en te vervangen door leugens en valse beweringen om zodoende de kleine man met de pet in de straat een pad in de korf te zetten in het zweet des aanschijns en hem zodoende dom te houden.

Maar waarom dan toch?

Na 7 dagen en 7 nachten beraadslagen kwam volgende strategie op de proppen. Een oud Engels kollege in de streek van Sheffield werd opgekocht. Kleine babytjes werden overal ter wereld weggerukt van de moederborst en zouden opgekweekt worden tot geleerden in allerlei branches. Zij leerden er de meest idiotheorieën geleerd voor te stellen, liefst tegenstrijdige en paradoksaal zodat nuchtere mensen er geen been meer in

zagen. Veel moeilijke woorden werden toen uitgevonden om al die pseudowetenschappen een cachet te geven. En jawel Poulantzas en Althusser zijn daar opgekweekt.

Bedoeling van dit alles was: de moeders aan de haard en kinderen aan de rok (eis van Pius) en de arbeiders dom (eis Stalin en Roosevelt) houden. P.W. Segers wilde enkel meerwerken onder voorwaarde dat de middenstand minder belast werd en Borms zou toen luid geschreeuwd hebben dat de Voer bij Vlaanderen moest. Dat werkte op Stafins zenuwen en in het geheim beval hij de Belgische regering die toen reeds sterk in de invloed van Moskou zat hem om zeep te helpen.

Het probleem was echter Duitsland. Hitler die in werkelijkheid voor de kleine man was wilde niet meedoen aan die valse vergadering en dreigde trouwens alles uit te brengen. Daarom moest hij uitgeschakeld worden. Roosevelt beval de media overal ter wereld een slecht beeld te schetsen van Duitsland. Weigen weten dat de brand in de Rijksdag het werk was van een Amerikaanse topnagerspion. Nog minder weten dat dezelfde nacht in het grootste geheim en gebruik makend van de algemene verwarring een gemengd Amerikaans Russisch parakommando team landde te Berlijn. De vredelevende Hitler werd met zijn kornuiten ingerekend. Ze werden vervangen door Russische afstammelingen van Duitse Ridders die zich in de XIV de eeuw in Rusland hebben gevestigd. Het gevolg moeten wij u niet kenbaar maken.

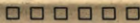
Ode aan Viktor Leemans

Na de wereldbrand lag de weg open voor de eeuwenlange diktatuur Amerika - Rusland - Vaticaan. De opgekweekte geleerden zijn intussen overal op de leerstoelen geklommen en vergiften de mensen dagelijks met hun fabels. Ook Maurice Dewilde is in Sheffield opgekweekt.

Gelukkig is er de grote Vlaamse Socioloog Viktor Leemans die steeds op vinkenslag lag en het verslag van de beruchte Stalingradvergadering van P.W. Segers ontfutselde. Geen uitgever wilde echter zijn bevindingen uitbrengen. Ze werden afgedreigd door de C.V.P. een partij die in Stalingrad door Segers gesticht werd met goedkeuring van Stalin en Roosevelt. Wij hebben echter het manuscript op zijn bomma's zolder gevonden. Het is onze taak dit de wereld te verkondigen en waarheid der historie, wetenschap, kunst en geloof te laten zegenen.

Weg met Poulantzas en Althusser die in dienst zijn van de wereld-diktatuur. Alles voor Vlaanderen, alles voor Kristus. Ah ja.

De redacteuren van het Vandervleuteninstituut

Statuten

Goedgekeurd op den twaalfden Brumaire van het jaar 1983, de statuten van Algemene strekking van het Vandervleuteninstituut voor Waarheid, Wetenschappen, Financiën, Kunst en Geloof met den logistieke steun der Brazzaville-Congoleesche Inktmijnen.

— Artikel 1

De heilige Waarheid der Natuurwet moet krachten haar begripelijke noodzakelijkheid over de volkeren worden verspreid, en de volkeren tot haar gebracht. Ten dien aanzien oordeelt het Vandervleuteninstituut alle middelen geschikt.

— Artikel 2

Het Vandervleuteninstituut denkt niet in delen, het Vandervleuteninstituut denkt in gehelen.

— Artikel 3

Het Vandervleuteninstituut is door de Vlaamse socioloog Viktor Leemans gesticht en opgericht. Door hem persoonlijk werden de heren Decœurter Jozef, Denys Daniel, Holvoet Leopold, Pollet Leon, Vandenberghe

Georges en Verheyen X benoemd voor het leven tot erfdragers, erebeheerders en hoofdredacteuren van het instituut.

— Artikel 4

Het Vandervleuteninstituut spoort haar nijverige redacteuren aan tot bewaamde spoed ter ontmaskering van het grootste en lafhartigste wereldkomplot aller tijden opdat de oogverblindende schittering der Waarheid met trompetgeschal zou triomferen.

— Artikel 5

Het Vandervleuteninstituut staat immers sterk dankzij haar onverbiddelijke rapporten.

— Artikel 6

Wat het klein verlet betreft, daar kan geen rekening mee gehouden worden.

— Artikel 7

Een jaarlijks konklaaf der stichtende leden en redacteuren wordt belegd in het buffet van het station van Keulen, waar wij allemaal een lekker hapje gaan eten.

— Artikel 8

Alles voor Vlaanderen, alles voor Christus.

— Artikel 9

De CVP houdt niet van het Vandervleuteninstituut maar deze gevoelens zijn wederzijds.

— Artikel 10

Bewerk het land.

— Artikel 11

Het zal zo zijn of het zal niet zijn.

ELPEE

GRAMMOFOON PLATEN

ook tweedehands elpees
(aankoop en verkoop)

posters - songbooks - cassettes

t - shirts - fantasiejuwelen - badges

TIENSESTR. 35 LEUVEN

OIKONDE: NOG STEEDS OP WEG NAAR

Werking van Oikonde

Oikonde-Leuven begint in 1970 met drie huizen waar 4, 5, of 6 gasten met 1 of 2 begeleiders samenwonen. We zitten in de jaren zeventig en er is grote nood aan opvang van zg. marginale groepen. Een aantal mensen wordt opgenomen. Voor sommigen wordt het een mislukking: het begeleidingsaanbod is onvoldoende of niet aangepast. Gasten die zelf heel wat mislukte ontslagpogingen achter de rug hebben, willen langer blijven dan voorzien.

Als kleinschalig initiatief waarvoor met de jaren de vraag naar opnames de opvangcapaciteit begint te overtreffen, zag Oikonde zich voor de keuze zich aan te passen, of anderen aan zich te laten aanpassen. Er wordt voor het laatste gekozen: bepaalde mensen worden geweigerd. Dit gebeurde vanuit een bepaalde beleidsoptiek. Wij spraken met Julien Paesmans, maatschappelijk werker bij Oikonde.

maken. Het blijft een kunstmatig iets waar de handicap steeds zal bevoegd worden. In een gezin kan de gast een aantal initiatieven nemen. Er kan gepraat worden. In een gezin kunnen dan ook mensen terecht die een langere opvang wensen.

Vrijwilligers

Van meet af aan funktioneerde Oikonde hoofdzakelijk door de inzet van vrijwilligers. Het zijn haast allen studenten, haast voornamelijk menswetenschappers en vooral laatstejaars. De studenten leven samen met enkele gasten in een Oikonde-huis ('inwonder begeleider') of stellen zich beschikbaar om de avond en de nacht in het krisispvangcentrum 'Het Hotelke' door te brengen ('inslapers'). Andere vrijwilligers gaan een paar keer in de week met de gasten naar de film, sporten, enz. ('extern begeleider').

Regionaal

Leuven oefent een aantrekkingskracht uit op thuislozen en marginalen omdat het als grootstad een massa diensten en voorzieningen heeft die zij elders niet vinden. Vanuit de grote psychiatrische instellingen in het Leuvense, Bierbeek, Lovenjool, Kortenberg, is er een grote aanvraag naar opname. Het is zo dat Oikonde ontstaan is: een aantal mensen die beroepshalve met de problematiek te maken hadden, wilden in hun vrije tijd ruimte maken om deze sterke regionale nood tegemoet te komen. Maar ook als studentenstad oefent Leuven een aantrekkingskracht uit op de groep marginalen.

J. Paesmans: Ge hebt hier een studentenpopulatie van 20.000 eenheden die in en rond de zorg rond marginalen en thuislozen zeker een bepaalde rol spelen. Er kan hier veel in Leuven. Dat Leuven een universiteitsstad is betekent dat de bevolking een stuk bekend is met jongere mensen en met niet zo alledaagse dingen. Er gebeurt hier heel wat en voor een aantal marginalen, mensen op de dool, die misschien niet-alledaagse dingen doen... dat valt misschien minder op.

Enthusiasme

Oikonde kan voorlopig niet zonder, maar wil ook niet zonder haar vrijwilligers. Dankzij de studenten-vrijwilligers blijft de wisselwerking tussen het Leuvense milieu en de Oikonde-gemeenschappen een feit. Bovenal echter gaat het om de vernieuwende inbreng van de steeds nieuwe vrijwilligers. Blijkt immers dat de groep studenten die zich op vrijwillige basis — maar zeer intensief — in de werking aan de basis engageert, mekaar voortdurend — grosso modo jaarlijks — aflost. Eerst en vooral het vinden, het voorbereiden en het begeleiden van die nieuwe medewerkers is een aparte taak binnen Oikonde.

J. Paesmans: Er is een eerste gesprek waarin een aantal konsekwenties van vrijwilligerswerk worden uitgelegd. Zo je wil: de 'rechten en plichten'. Ik noem er een paar.

Het is de bedoeling dat de gast in een situatie terecht komt waar hij een stuk tot rust kan komen. Er wordt dus verwacht dat een vrijwilliger minstens voor een jaar in een huis komt wonen. Je moet bereid zijn om met 2 of 3 andere vrijwilligers samen te leven. Dat komt er op neer soepel, open te zijn, zodanig dat jij, met je ideeën, en die ander met de zijne, een gemeenschappelijke visie kan ontwikkelen. Je zult je eigen leven moeten structureren: uitgaan tot 2u pikken de gasten niet als ze zelf om 8u moeten opstaan. En tenslotte wordt er van jou verwacht dat je de moeilijkheden bespreekbaar maakt met de Oikonde-werkers.

Veto: Is de opvang van een gast in een (bestaand) gemeenschapshuis geen mogelijkheid in het Leuvense?

J. Paesmans: Een nadeel van gemeenschapshuizen is dat ze te sterk bevolkt zijn: 8, 9 à 10 mensen. Die moeten alle 9 achter de beslissing staan om iemand

Deze eeuw kan ongetwijfeld de eeuw van de sociale voorzieningen genoemd worden. Vroeger was een landloper een landloper. Nu wordt diezelfde landloper van opvangcentrum naar onthaaltheuis 'doorgestuurd', zoals dat heet. Vroeger had hij wel een naam, geen etiket. Hij viel niet op.

Niemand viel op hem. Nu wordt hij 'geplaatst' in het net van sociale wetgevingen: hij krijgt een sociaal statuut. Mét het uitbouwen van de voorzieningen voor hen die buiten de grenzen van 'het normale' vallen, heeft men die sociale marginaliteit geïnstitutionaliseerd.

Is this the way of the world?

Er is een leemte. Er wordt gebouwd.

En dan wordt het bolwerk klaar om neergehaald te worden.

Oikonde-Leuven staat voor een vereniging die zich al sinds 1969 inzet om de verscheiden groepen thuislozen (enkel volwassenen) op te vangen en te begeleiden. Gedurende al deze jaren heeft men Oikonde onder meer het verwijl toegestuurd als zou ze 'oplapwerk' doen. Hoe werkt Oikonde-Leuven eigenlijk? Wat waren haar doelstellingen en wat zijn ze in het licht van de huidige (veranderde) thuislozenproblematiek, nu?

Een reportage.

in huis te nemen. De mensen in een gemeenschapshuis veranderen regelmatig. Dikwijls zit er ook aan vast: in juli moet de gast weg.

Uitbreiding

Een tweede probleem van Oikonde-Leuven is het opname-beleid. Wie er opgenomen wordt, hangt nog steeds samen met de mogelijkheden van het aantal en het soort medewerkers. Professionele mensen krijgen je niet zomaar: eerst moet de subsidie er door komen.

Na 1974 wordt de sektor 'Integratie', die zich bezighield met de opvang van ex-psychiatrische patiënten en gehandicapten, als 'Plaatsingsdienst' erkend, en kan vast personeel aangeworven worden.

In Mechelen, Antwerpen, Brugge, Kortrijk, Gent en Tielt worden ook Oikondes opgericht.

Oplapwerk... en dan?

John De Wit, van de Leuvense Liga voor de Verdediging van de Rechten van de Mens, Centrum Gevangeniswezen, heeft in Oikonde-Mechelen gewerkt. De werking was er in handen van een idealistische man die niemand weigeren wou. Wat is nu het beste: wel of geen opnamebeleid?

J. De Wit: Achteraf zou ik me daar niet zo maar, eenduidig, voor een of andere keuze willen uitspreken. Men merkt dat de laatste jaren, met de opkomst van BTK, onthaaltheuzen overal als paddestoelen uit de grond zijn gerezen, voornamelijk omdat een aantal sociale wetenschappers zich terecht zinvol en creatief willen bezighouden, maar allemaal met heel rigoureuze criteria, zo van 'deze mensen mogen binnen, en die niet'. Wat stelt men nu vast? Er is een bepaalde rest-kategorie die nergens binnen mag, die dan maar terug naar de klassieke psychiatrie gaat.

Rest-klasse

«Men stelt echter nog een tweede ding vast, nl. dat al die onthaaltheuzen die er nu bijgekomen zijn, en al die tewerkgestelde krachten, dat dat op zich niets verandert aan het feit dat thuisloosheid blijft bestaan, dat landloperij blijft bestaan, en dat de problemen van ex-gevangenen en ex-psychiatrische patiënten dezelfde blijven. Het enige wat opmerkelijk is, is dat men nu sneller door het systeem circuleert, in vergelijking met een jaar of tien geleden. Men blijft minder lang in één onthaaltheuis, minder lang in een psychiatrische instelling; minder lang in de gevangenis is voorlopig nog niet het geval — maar door de voorwaardelijke invrijheidstelling toch ook. Aan de problematiek de facto wordt niet veranderd.»

Julien (Oikonde): Er is bij ons een vrij strenge selectieprocedure. Waarom? Omdat het aanbod van Oikonde beperkt is. Tijdens het eerste contact met de gast kijken we wat de mogelijkheden en verwachtingen zijn. Daar-teenover kijken we hoe het aanbod van Oikonde op dat moment is. Als die twee wat in mekaar passen, dan kunnen we van start gaan. Een aantal mensen komen dus niet door die eerste selectieprocedure omdat we het met de beste wil niet zien dat er voor hen een aanbod te vinden is. Daarmee sluiten we de zaak ook af. Verwijsinstaties (vb. 'De Stut' in Leuven) zoeken naar een andere oplossing voor die mensen.

Veto: Doet Oikonde aan oplapwerk?

J. De Wit: Het publiek is helemaal veranderd. De meeste mensen zitten nu met problemen van een bestaansminimum, tewerkstelling. Een ander publiek, dat stelt ook andere problemen, andere noden. De oorzaken van die problematiek zijn tot op een bepaalde hoogte structureel. Onthaaltheuzen kunnen tot op een bepaalde hoogte de problemen niet oplossen. Uiteindelijk komt het dan neer op een onrechtvaardige verdeling van de in-

komens. Dit probleem echter los je niet in één, twee dagen op.

Julien (Oikonde): Het aanbod van Oikonde is beperkt. Het moet zinnig zijn; heeft de gast er iets aan? We krijgen nogal eens het verwijl naar ons toe van 'waarom neemt ge die niet op en die', maar ik denk dat het belangrijk is te weten wat we wel en wat we niet kunnen. Bij gebrek aan andere voorzieningen verwachten ze uiteraard dat wij meer mensen gaan opnemen.

Ben je geïnteresseerd in Oikonde opnamen met de mensen van de 016/229613. Men heeft lief- een afspraak

J. De Wit: Het kan best dat men voor iemand heel nuttig werk doet, dat een gast ook terecht komt in de maatschappij, maar het fundamentele probleem blijft ongewijzigd. Het antwoord op uw vraag moet dan ook evident 'ja' zijn. Toch vind ik dat de Oikonde's op het moment goed functioneren. Zij voldoen aan een behoefte, waarvoor momenteel zelfs nog veel te weinig geld gegeven wordt. Maar de *individualiserende optiek* van waaruit zij werken, is een belangrijke beperking. Zij krijgen een probleemgeval binnen en zien daarin één schijf in feite, dat is de akute noodsituatie. Die nood-situatie wordt dan dikwijls te psychologisch en te persoonlijk vertaald. De sociaal-economische aspecten, of de structurele aspecten, daar is dan dikwijls geen aandacht meer voor, daar heeft men geen vat op, enz.

Ivo Aertsen: (Platform voor Reklasering (1), en Oriëntatie- en Behandelingseenheid van de Centrale Gevangenis van Leuven). Ik denk wel dat Oikonde zijn thuislozenproblematiek naar structureel vlak wil doortrekken. Er is in Leuven nu een overlegorgaan tussen al de welzinsorganisaties die in de justitiële sector werkzaam zijn (d.i. Het O.W.R., Overleg en Welzinswerk

J. Paesmans: Doelstelling van Oikonde is een schakel te zijn in het reintegratieproces van thuislozen. Het is belangrijk te onderstrepen dat Oikonde die brugfunctie wil doen vanuit een residentiële opvang. Dat betekent dat er een heel aantal mensen zijn die niet bij ons terecht komen omdat ze geen residentiële opvang als zodanig nodig hebben, of omdat een residentiële opvang nog niet aange-wezen is.

Veto: Zit hier een bepaalde filosofie achter deze optie nl. over het belang van de residentiële opvang als deel van de rest van de opvang?

J. Paesmans: De bedoeling is dat een aantal mensen opgevangen worden binnen het systeem van Oikonde. Wij bieden een aantal mogelijkheden. Mogelijk pakken ze daar iets van.

Motivatie

Veto: Wie zijn die mensen dan?

J. Paesmans: De vraag moet van de gast zelf komen. Dat betekent niet dat de gast zelf zicht heeft op zijn situatie, maar wel dat we in een gesprek merken dat hij of zij gemotiveerd is om in een huis of in een gezin te gaan leven, een aantal vaardigheden te leren, zoals boodschappen doen, eten maken, het huis of eigen kamer onderhouden, alsook, hoe ga ik met mensen om, hoe maak ik ruzie, enz...

Veto: Hoe zien jullie de opvang; kan die langdurig zijn, een eindpunt betekenen? Een huis wordt toch pas een 'thuis' als je het gevoel 'dit is maar tijdelijk' naast je kunt neerleggen?

J. Paesmans: Bij de oprichting werd de opname als tijdelijk gezien via een tijdelijk samenleven in een kleine groep hoopte men dat de gast over voldoende mogelijkheden zou gaan beschikken om zelf uit maken waar en met wie hij zou verder leven. In de realiteit is het nu zo dat een aantal mensen steeds de structuur van anderen nodig zullen hebben. Er zijn ook mensen die in een psychiatrische kliniek zitten maar de vaardigheden hebben om in een gezin normaal aan hun trekken te komen. Van een instelling kun je nooit een gezin

Krisisopvang

Terzelfdertijd wordt ook van start gegaan met 'Het Hotelke': een permanent krisispvangcentrum waar iedereen voor een aantal dagen en dak boven het hoofd krijgen kan. In het Leuvense is gebleken dat er aan zo'n niet-selektieve permanentie, met openheid ten aanzien van alle mogelijke dringende vragen om residentiële hulp grote behoefte was. Geen van de sectoren van Oikonde heeft als deze, zo op volle toeren gedraaid. De ervaringen sinds 1974 hebben geleerd dat het 'Hotel' meer is dan het steeds beschikbaar houden van ruimte voor dringende hulpvraag; het engagement van de betrokken begeleiders om een gast een tijdje boven water te houden, is namelijk van die aard, dat een snelle doorverwijzing als onredelijk wordt ervaren. Vaak krijgen de hulpverleners te maken met situaties die aan de illegaliteit grenzen. Iemand legt zijn of haar hele probleem in jouw handen. Blijkt dat die persoon buiten de wet reikt... Wat moet je doen? Het wordt schipperen tussen begrijpen en de wet stellen...

Mieckie Cantinaeux

(1) Zie Veto nr. 14 van dit jaar, p.9, 'Opvang in gemeenschapshuizen'.

HUIS

In onze kijkboeken-serie: Desmond Morris: de naakte lul

Leuven, red.) waarin Oikonde zit. Eén van de doelstellingen van de rector is toch ook ergens een uitoefenen op het beleid — op zinspraak zelfs. Anderzijds zit hij ook in het 'Platform voor de Oikonde', een groepering die ook nationaal vlak probeert invloed uit te oefenen.

'Opbouwwerk'

Tienjarenverslag vertolkt men te dat 'de zin van het werken aan individuele thuisloze in vraag wordt gesteld als niet tegelijkertijd ook gericht wordt aan de onderliggende maatschappelijke bodem van de thuisloosheid, als men sociaal-politieke acties voert naar de maatschappij toe' en vormt die deze actie kreeg is het 'Opbouwwerk'. In hetzelfde jaargang (1979) licht men het project als volgt toe:

Maatschappelijke integratie van alcoholisten is niet alleen een opdracht voor onze gasten. Het is een voor de hele samenleving. Oikonde probeert de samenleving te sensibiliseren en haar eigen werking te laten zien... Opbouwwerk speelt zich af op verschillende niveaus. Beginnende bij het kleinste, het in de straat en de onmiddellijke omgeving (micro-niveau) gaande over de buurt, de stad, de regio (meso-niveau) komen we tenslotte tot bij andere organen die zich ook houden met thuislozen (macro-niveau).» (3)

De theoretische formule voor jaargang 1983 en kijken even op wat 'Opbouwwerk' tot nu toe heeft verwezenlijkt en welke de perspectieven naar de toekomst zijn.

Je kunt steeds contact maken met de redactie van *Tienje Vest 17*, telefoonnummer 030-230111, dat je op voorhand kunt bereiken.

Beginnen...

De activiteiten begonnen met een vergadering van de gasten onder leiding van de redactie van *Tienje Vest* waarvoor verlangens kenbaar werd gemaakt worden. Er bleek al een grote behoefte aan sport, paning en vrijetijdsbesteding in algemeen. Liever dan zelf allerlei activiteiten te organiseren, werd naar andere mogelijkheden in het Leuven gezocht. Verenigingen werden gevraagd om hun activiteiten te delen. Reklamemateriaal werd verspreid en weeklijks kon zo een activiteitenkalender worden doorgedrukt naar alle Oikonde-huizen. Volgende maand werden weeklijks in Kessel-Lo in het Universitair Sportcentrum, werd een cursus 'Handig in Huis' gegeven, waarbij iedereen kon meemaken. Van de 20 deelnemers waren er 15 vrouwen.

... bij de gasten

De redactie klopt aan bij Oikonde. Meest vaak het om hetzelfde probleem: de onderdak, financieel aan de hand, geen commissie waarop men terugvalt. Wie 'gezetten' heeft, met gevoelens van schaamte, onzekerheid, ongelof in zichzelf, gebrek aan kennis van het nieuwe milieu. Hij zit vaak in het geheel niet op de hoogte van de juridische situatie. En erbij is een 'ex' juridisch, als afkoevende, en in relatie tot anderen kwetsbaarder dan iemand anders. Naam de jaren ervaring met deze problemen zijn de Oikonde-werkers gekomen het (sociaal) mondig en redig maken, van de gasten tot eerste stappen van het 'opbouwwerk' te nemen.

Nog steeds op weg?

Maatschappelijke structuren veranderen wordt binnen Oikonde dus duidelijk en vinden met degenen die er ook bij betrokken zijn: de gasten en medewerkers. Daarnaast werd in 1981 een onderzoek naar de problematiek van gedetende en ex-gedetineerden ingezet, dat houden de bestaande wettelijke

Toen de bossen in midden-aarde, die Afrika en Azië met elkaar verbonden, langzamerhand begonnen in te krimpen, zag de voorloper der mensachtigen zich genoodzaakt om het open grasland te betreden. Daar moest hij zijn vroegere plantenetende levenswijze opgeven — bij gebrek aan planten zeker? — en er zich tot een nieuw type roofdier ontwikkelen. Hij kreeg dus betere hersenen om een gewapende jager te worden; begon recht op te lopen om zijn wapens te kunnen hanteren (met zijn handen), en verloor zijn harenkleed om sneller te kunnen lopen (om de overvloedige warmte uit te zweten). Deze laatste verworvenheid had nog een andere, zelfs belangrijker betekenis, en let nu op hoe goochelaar DESMOND MORRIS deze klus verklaart. 'De jacht was een zaak voor de mannetjes, de wijfjes konden die niet aan. Maar hier ging zijn sociale-aap-verleden hem parten spelen. De man-jager moest er zeker van kunnen zijn dat zijn wijfje-aan-de-haard hem trouw bleef, anders kon hij geen goed jager zijn, die zich in een gezonde ploeggeest van zijn taak kweet. Trouw-blijven was dus een nieuwheid in de sterk hiërarchische apen-samenleving, die echter met een magistrale truuk gerealiseerd werd. Het naakte wijfje draaide zich om voor een frontale kopulatie, kreeg om haar frontale sex-appeal wat op te smukken imitatiebillen op haar borst; het mannetje (naakt?) kreeg de grootste penis van alle apen, en hun beider lippen draaiden zich naar buiten (bij de zwarte al wat meer dan bij de blanke), en ze kregen nog een paar oorlelletjes als erogene zones extra. Dat alles voor een versterkte paar-binding, want toen reeds gold dat een slechte huisvader geen goede doder kon zijn!'

Dit is geen stukje uit 'The Lord of the Rings' van TOLKIEN, over de ontstaanswijze van één of ander trollenras, maar het verhaal van DESMOND MORRIS, waarom hij zijn 'Naakte Aap' geschreven heeft, zijn formule voor een succesvolle carrière. DESMOND MORRIS is niet alleen auteur van 'De Naakte Aap', 'De Naakte Mens', 'De Naakte Voetbal', enz., hij inspireerde ook tal van anderen, en niet de geringsten, om deze succesformule ook eens toe te passen ('De Naakte Ziel' van H. J. EISENCK BV.). Er blijven bovendien boeken, films en TV-documentaires verschijnen, ingedeeld, gekommentarieerd of gezegd door grootmeester DESMOND MORRIS, dat het misshien wel eens de moeite loont om zijn succesformule van 1967 af te stoffen.

Kaartenhuis

DESMOND MORRIS' verhaal is in feite een kaartenhuis dat meinstort wanneer men er één kaart uitneemt, bv. een kaart onderaan: dat de primitieve mens een roofdier was. Dit is ongetwijfeld een oude twistappel voor archeologen en paleontologen. RICHARD E. LEAKEY is wellicht minder

gekend bij het grote publiek, zijn benaderingswijze van deze problematiek in 'Op het spoor van de mens' (1) is dan ook veel eerlijker. LEAKEY (1) is daarbij, als paleontoloog en archeozoölog, stoelen op de uitgebreide ervaringen van het jarenlange veldwerk van hem en zowat de hele familie LEAKEY. (Zijn vader, Louis, was de eerste die — samen met Raymond Dart — de oorsprong van de mens in Afrika, en niet in Europa durfde te zoeken). RICHARD LEAKEY zelf de voorloper van de mens veeleer als een aas- en planten-etende soort, waarbij mannen en vrouwen in gemengde groepen in zekere zin een nomadisch bestaan leidde.

Dit valt nochtans niet zo gemakkelijk aan te tonen. Een eerste moeilijkheid om het gebruik van plantaardig voedsel aan te tonen, is dat dit relatief veel minder fossiele sporen nalaat dan dierlijk voedsel (botten, tanden, enz...) en een tweede dat de primitieve mens voor het verzamelen van dit plantaardig voedsel geen of weinig werktuigen nodig had die in de loop der tijden konden bewaard blijven. Zelfs scanning-elektronenmikroskopisch onderzoek van de slijtage-

vlakken op tanden kan over deze vraag moeilijk uitsluitend geven. Al bij al geven archeologische vondsten (en paleontologische nog meer) slechts een vertekend beeld van het verleden. Paleontologie en archeologie mogen dan in hoge mate speculatief zijn, voor DESMOND MORRIS is het echter niet nodig om zich op enigerlei materiaal te baseren.

We kunnen nog andere kaarten uit het kaartenhuis trekken. We kunnen het ook van bovenaf met de vlakke hand neermoppen.

Monroe of Kinski

DESMOND MORRIS is duidelijk een determinist, maar centje van een speciale soort: het heden determineert namelijk het verleden. Hiervoor baseert hij zich op de evolutietheorie van Darwin, of althans een persoonlijke interpretatie daarvan. Wie hoorde al niet van 'survival of the fittest', en wij 'overleven', dus waren wij 'the fittest'. Wij zijn westers, blank, hoogtechnocratisch, en als we niet opletten verbranden we zelfs onze vingers aan een nucleaire catastrofe, en dan waren alle anderen 'the fittest'. Of had DESMOND MORRIS zijn Naakte Aap 15 jaar later geschreven dan had de oervrouw er niet uitgezien als Marilyn Monroe maar als Nastassia Kinski.

DESMOND MORRIS is verzet op homologieën, vooral homologieën van gedragingen, want anatomie is ook zijn sterkste vak niet. Homoloog met de aap, homoloog met de leeuw, homoloog met de hyena... Hij heeft echter evenmin het recht om te vertellen dat ons kantoorwerk homoloog is met de jacht en de visvangst, als ik, om te stellen dat kantoorwerk homoloog is met het uitwassen van luiers door de oervrouw-aan-de-haard. Want waar hij met zijn Naakte Aap naar toe wil blijkt al duidelijk uit de inleiding hierboven. Eerst laten we het verleden determineren door het heden, en dan determineren we met dat verleden het heden. Een god is niet meer nodig, want zoals het nu is, zo hoort het, en daar heeft de 'evolutie' voor gezorgd.

Het probleem is echter dat men wel zo iets theoretisch kan definiëren als de homologie tussen gedragingen van verschillende soorten, maar dat zulks in feite niet kan bewezen worden, aangezien van de evolutie van het gedrag nauwelijks sporen te vinden zijn. Wat DESMOND MORRIS ons wil verkopen is echter geen wetenschap, biologie nog minder, maar een wettelijke maatschappijvisie.

Volksverlaker

In zijn verder werk gaat DESMOND MORRIS met dit soort pseudo-weten-

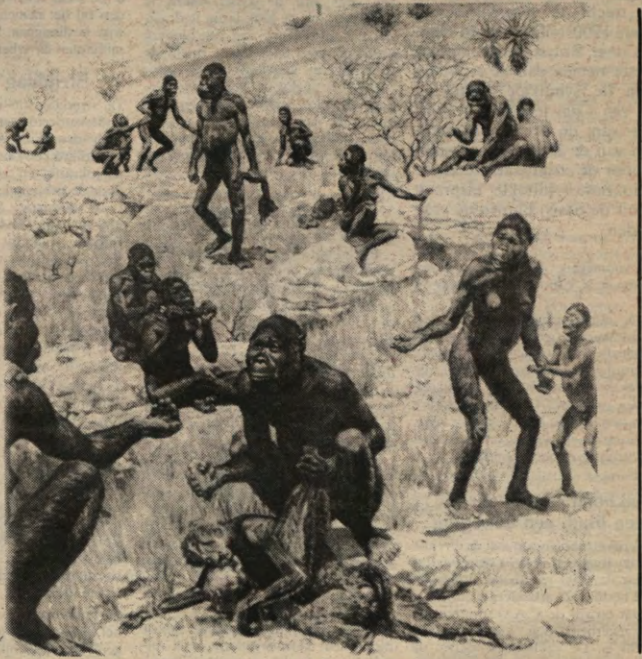
schap nog een eindje door, al begeeft hij zich misshien minder op delikaat terrein. Ik herinner me nog een TV-documentaire (enige tijd geleden), gepresenteerd door DESMOND MORRIS zelf, naar aanleiding van zijn 'Naakte Mens' (verschenen in 1977). Door een filmje versneld af te draaien liet hij een groep mensen als in een vroege Charlie Chaplin film door elkaar wriemelen, om dan hiermee te demonstreren wat een actieve en nerveuze diersoort de mens toch wel was. Zo kan ik ook bewijzen dat een kaktus een snelgroeiende woekerplant is. Of volksverlaker DESMOND MORRIS op zijn best.

Toch is DESMOND MORRIS' werk ergens verdienstelijk geweest, doordat hij in zekere zin meehielp om de vroegere barrières tot het bestuderen van de mens als zoogdier, weg te werken, ook voor wat het gedrag van de mens betreft. Dat hiermee ook het gevaar ontstond voor overdrijvingen in de andere zin, is met DESMOND MORRIS maar al te duidelijk geworden. Hij richt zich voor zijn studie misshien terecht op de grote (voor hem 'geslaagde') culturen — i.p.v. de atypische relict-culturen —, doch stellen dat het gedrag van de grote massa, ook het best aangepaste is, en vandaar het enige juiste, is nogal dubieus. Het is misshien typisch voor de menselijke 'soort' dat de mens zich anders kan gedragen dan de gemiddelde (cf. de discussie over de vrijheid van de menselijke wil) (2). Dit is echter veeleer het terrein van de filosofie dan van de biologie: met Darwinisme heeft het alvast niets te maken.

Hoe meet je de impact van iemand met de allure van DESMOND MORRIS? In wetenschapskringen wordt hij wellicht al te gemakkelijk afgedaan als frivole wetenschapsbeoefenaar. Hij geeft echter geen gevelgangerseerde wetenschap, ofschoon hij zich wel tot het grote publiek richt. Bijvoorbeeld het een film als 'De strijd om het vuur' (met medewerking van DESMOND MORRIS, 1982) waarin het verhaal uit de inleiding nog maar eens wordt overgedaan, met inbegrip van de truuk met de omgekeerde kopulatie-houding. Ik blijf ook overal maar lezen dat de mens onontkomelijk een roofdier-soort is, zelfs de recente bestorming van de Galeries Anspach moet dat bewijzen volgens sommigen (Willem in *De Zwijger*, jg. 2 nr 59).

Wilfried Allaerts

Voetnoten:
(1) LEAKEY, Richard E. *Op het spoor van de mens*, Het Spectrum, Utrecht, Antwerpen, 1981, 249pp.
(2) 'Je suis un emmerdeur, donc je suis' — *Veto*, jg. 9, nr. 13, p. 8.

Strijddag vakbond & democratie:

1200 militanten bij elkaar!

Ondanks intimidatie door de vakbondsleiding, die 'Vakbond en democratie' tracht te marginaliseren, waren 1200 militanten en delegaties naar Brussel gekomen om deel te nemen aan de strijddag tegen de syndikale afdanking van Jan Cap, tegen de ontbinding van de ACV-militanten van de Boelwerf in Temse en voor de strijdbaarheid en de democratie (direkte inspraak vanuit de basis) binnen de vakbonden.

Wat voorafging: de syndikale beweging op de N.V. Boelwerf en 'het geval Cap'.

Nelen, afgevaardigde-beheerder van de Boelwerf: 'Geen middelen mogen gespaard worden om de mensen zodanig te informeren en te begeleiden dat de militanten de wapens uit de handen worden geslagen.' (Uit zijn brochure 'Tien jaar boel bij Boel', oktober 1981, een samenraapsel van verdruaagingen en patronale onbeschaamdheid).

Vakbond en democratie: een blad, een beweging

Na jaren strubbelingen met de directie van de Boelwerf is voor de arbeiders aldaar de maat vol als de directie in 1981 besluit 128 arbeiders te ontslaan, en dat terwijl de C.A.O. omtrent de werkzekerheid nog loopt en van kracht is. De vakbonden roepen de algemene staking uit op het bedrijf; tegen het inleveren, voor de tewerkstelling.

Na vijf maanden staking weigert de vakbond nog verder uit te betalen, ondanks het harde feit dat 62,5% van de arbeiders bereid zijn de staking verder te zetten. Tegenover de beslissing van de vakbond om zich formeel van de staking te desolidariseren, drukt Jan Cap de ontsteltenis van het stakingscomité en de grote meerderheid van de Boelarbeiders uit, hij bekritiseert de vakbond omwille van haar anti-syndikale beslissing. Een bittere pil die de vakbond niet goedschiks zal slikken.

Na de staking begon Savereys, patroon van de Boelwerf, met de vakbond te onderhandelen over de herstructurering van de scheepsbouw. Op 15 september 1982 heeft Robert Vandebussche, gewestelijk CCMB-secrataris voor het Waasland, de beslissing omtrent Jan Cap meegedeeld aan de ACV-militanten. In zijn nota onderstreept hij de 'samenhang' tussen de herstructurering en de afvoering van Jan Cap: 'Het ene probleem is niet los te koppelen van het andere. Het ene besluit is niet mogelijk zonder het andere. De sektor kan onmogelijk nog meer kosten dragen... Daarom moeten wij syndikaal zeer voorzichtig zijn en kunnen ons geen enkel avontuur meer veroorloven.'

De bedoeling is duidelijk: Savereys wil een herstructurering om zijn macht en zijn winsten te vergroten; om de herstructurering van Boel op de rug van de arbeiders te kunnen doorvoeren, moet Cap verdwijnen. Cap, wiens radicale opstelling al lang een doorn in het oog van de vakbondstop is: 'Vandaag zitten er te veel tegenstellingen en onduidelijkheden in de vakbond. Ze hebben geen alternatief meer, ze blijven teren op het feit dat er binnen het kapitalisme een verbetering voor de arbeiders kwam. Wij moeten dat kennen. Maar het systeem is broos; dat bewijzen de crisisen en de oorlogen. Wij moeten serieus nadenken over vragen als: waarom leven wij; waarom werken wij; wat is er nodig; wie moet dat beheeren; aan wie moet dat ten goede komen? Kortom, de weg naar een socialistisch systeem effenen.' (Kering, maandblad Kristenen voor het Socialisme 9/82).

Het is inderdaad zo dat de vakbondstop, verblind door de verworvenheden in de golden sixties, zich min of meer heeft laten recupereren door het systeem, twee handjes op één buik speelt met het patronaat (getuige het verdachte bootochtje van Jef Hout-huys met de onlangs afgestorven CVP-patron P.W. Segers en prominente uit patronaat en leger), en vanuit die comfortabele positie aarzelend (of

niet) reageert op de huidige frontale aanval van het patronaat dat ijvert om de verworvenheden terug in te trekken, dat van de crisis tracht te profiteren om de klok terug te draaien; gekonfronteerd met een hardere opstelling aan haar basis, tracht de vakbondstop systematisch de meer radicale bewegingen, militanten, delegaties uit haar schoot te verwijderen omdat die haar comfortabele positie, haar privileges in gevaar brengt: de Grote Moeder wurgt haar kinderen om het slijk der aarde.

Niet deftig genoeg

Eén van die kinderen is Jan Cap.

In zijn nota van 16 september 1982, waarin hij het ontslag van Jan Cap als hoofddelegee motiveert, schuwt R. Vandebussche geen lage aantijgingen om Cap te vloeren, zijn citeren: 'Regelmatig verwerfslating, drinken, café's overeind roepen, opgepakt worden, dronken op vergaderingen komen, verwijten en uitschelden van andere militanten en sekretarissen, de 'mystieke' verhouding t.o.v. de ABVV-secrataris wordt niet meer aanvaard.'

Kortom, Vandebussche vindt Jan Cap niet 'defstig' genoeg, zijn optreden strookt niet met de burgerlijk-katholieke moraal, dus Jan Cap moet verwijderd worden, voorgoed; in de nota wordt gesteld dat Cap zich in de toekomst geen kandidaat meer mag stellen voor de sociale verkiezingen. De militantenkern op Boel pikt het niet.

— 11 oktober '82. Op vraag van de militanten: kernvergadering met verdediging tegenover nota door Jan en de kern.

— 18 oktober '82. Brief militantenkern aan CCMB-leiding en pamflet aan alle Boelarbeiders: Jan Cap moet blijven.

— 20 oktober '82. Eerste bijeenkomst van een 100-tal ACV-militanten in St.-Niklaas. Vandebussche is uitgenodigd maar komt niet. Oprichting Solidariteitscomité.

— 29 oktober '82. Eerste bijeenkomst van het Solidariteitscomité 'Vakbond en Democratie'.

— 1 november '82. Eerste nummer 'Vakbond en Democratie', 350 exemplaren.

— 18 november '82. Kernvergadering: Vandebussche bevestigt samenkomst van CCMB-leiding met kern in Elewijt op 10 december om 14 uur. Hij verlaat de vergadering als men er de zaak Cap wil bespreken. 26 van de 34 CCMB-militanten tekenden de verklaring waarin zij weigeren hun kandidatuur te stellen voor de sociale verkiezingen zolang Jan Cap gewerd wordt.

— 29 november '82. Het tweede nummer van Vakbond en Democratie wordt verzonden naar 800 mensen.

— 7 december '82. Zonder voorafgaandelijk gesprek met de betrokkenen zendt Vandebussche een brief aan alle militanten-ondertekenaars van de verklaring van 18 november met mededeling van ontbinding van de kern en dat de vergadering in Elewijt van 10 december bijgevolg afgelast is.

— 17 december '82. Voor begin januari wordt een referendum bij Boel aangekondigd en voor 19 februari een strijddag in Brussel. (66% van de arbeiders antwoordde op het referendum; daarvan sprak 90,6% zich uit vóór Jan Cap, vóór de geschorste militanten en vóór vrije verkiezingen.)

— 22 december '82. Perskonferentie door de CCMB-leiding met het 'onherroepelijk' besluit van de uitsluiting van Jan Cap en CCMB-kern als ACV-militanten.

— 10 januari '83. Derde nummer van Vakbond en Democratie. Meer dan 1100 exemplaren. In het editoriaal van dit laatste nummer lezen we onder meer: 'Want het is merkwaardig dat een organisatie, die zich graag progressief, dynamisch en kristelijk noemt, zulk een harde en overzoelijke houding aanneemt? Temeer omdat de 'uitgesloten' Jan Cap zelf en de 'ontbonden' militantenkern nooit door het beroepsverbond, nooit door het hoofdbestuur, en nooit door de nationale leiding gehoord zijn vóór de beslissingen genomen werden. Zoals de woorden het zelf zeggen ijvert VAKBOND EN DEMOKRATIE binnen het ACV opdat, ook bij moeilijke beslissingen:

- de directe betrokkenen op een open en democratische wijze minstens zouden gehoord worden;
- de basis zeker zou betrokken worden bij het nemen van zulke belangrijke beslissingen. In dit geval dus: de militanten en arbeiders van Boel.'

Strijddag in Brussel

De strijddag was in drie grote luiken onderverdeeld: een discussie omtrent eenheidswerking ACV-ABVV, een open mikro rond het thema vakbond en democratie, en als besluit speeches door de genodigden.

De discussie. Moderator: Albert Martens (prof KUL), sprekers Jean Roosen (militant CSC) en Hugo Fransen (afgevaardigde metaalbond ABVV); beiden zijn hun mandaat kwijt aan 't spelen omwille van hun politieke overtuiging.

A. Martens: Wat is de inhoud van het begrip eenheidswerking ACV-ABVV in het bedrijf zelf?

J. Roosen: In het eigen bedrijf, het administratief-wetenschappelijk personeel van de unief van Luik, kennen we sinds 1959 een gemeenschappelijk front CSC-FGTB, ondanks de orde-woorden van de vakbondstop. De broze verhouding tussen beide bonden heeft te maken met een meer rechtse opstelling, een sneller toegeven van het CSC. Evenwel: hoe langer het eenheidsfront werkt, hoe hechter het wordt, hoe moeilijker om het vanuit de top te breken.

H. Fransen: Over welke eenheid gaat het? De basis is bereid tot een gemeenschappelijk vakbondstop, de top is echter tegen omwille van redenen die met het verdedigen van de belangen van de arbeiders te weinig te maken hebben. De vakbond(en) zouden) nochtans de eenheid van alle arbeiders moeten voorstaan.

Vanuit het publiek vielen volgende opmerkelijke reacties te noteren: 'de samenstelling van de vakbond van de basis naar de top toe werkt als een filter, de basis weet niet wat er aan de top (in de Nationale Raad) gebeurt en dat blokkeert ergens de mogelijkheid tot het vormen van een eenheidsfront: noodzakelijk is een rechtstreekse verkiezing vanuit de basis'; 'de wil tot eenheid is er bij de basis wel, de arbeidersaristokraten van de top gebruiken echter om de vier jaar de sociale verkiezingen als een instrument om die wil te saboteren en de harde militanten te purgeren'; 'er zijn twee gemeenschappelijke fronten: aan de basis, rond concrete strijdpunten, de geschillen tussen de vakbonden spelen dan geen rol, en aan de top, waar de eenheid wordt opgelegd om een dagje samen op te stappen, en even snel weer opgedoekt: de structuren deugen niet meer, de arbeiders worden tegen mekaar uitgespeeld.'

A. Martens: Hoe kunnen we in de toekomst de geschillen tussen de vakbonden laten uitlopen op een hechte solidariteit?

H. Fransen: De oude strategie van het overleg is in mekaar gezakt, het patronaat is in het offensief, de tegenstellingen ACV-ABVV groeien. Wij vertrouwen op de vakbondstop bij de basis, op het socialisme, hopen niet naïef op de vette jaren die misschien zullen komen, maar willen een serieuze analyse, nu, wij aksepteren niet dat zoveel jaren arbeidersstrijd teruggeschroefd worden om het kapitalisme te redden.

J. Roosen: We zien ons gekonfronteerd met een vakbondsburokratie die op een dergelijke manier haar privileges georganiseerd heeft dat het voor de basis heel moeilijk zal zijn haar wil door te drukken; de arbeiders moeten er zich van bewust worden dat ze dezelfde belangen hebben, ze moeten zich verenigen om de vakbondstop te heroveren; we moeten naar een eenheidsvakbond, en dat kan enkel door een verovering van de democratie intern.'

Wegens tijdsgebrek werd de discussie hierbij afgesloten.

Open mikro. Pannel leider: Piet Deslé (radiojournalist). Pannel leden: Jan Cap (hoofddelegee Boel), Emmé Buyle (LBC-afgevaardigde Sidmar), Lucas Wijn (delegee Boel). Thema: vakbond en democratie.

E. Buyle: Wat is vakbond en demo-

bang van hun eigen leden (cf. referendum).

Dat de topmensen van de vakbond, die wij met ons lidgeld betalen, hun eigen mensen ontslaan, kunnen we niet nemen. We hopen met de morele steun, de eenheidsgedachte die hier aanwezig is, iets te kunnen doen, iets te kunnen doorrukken. Met zijn allen zullen we overwinnen.

Met dit slotwoord van Jan Cap werd de open mikro afgesloten.

De speeches. We besluiten ons verslag met een paar markante gedeelten uit de toespraak van Jan Cap:

Jan Cap is niet defstig genoeg: «Zij zeggen, Jan Cap had kontakten met links.»

J. Cap: Het strijdsyndikalisme wordt niet geboren vanuit de top, maar vanuit de basis. Het feit dat we hier zijn bewijst dat de top van de vakbond een frontale aanval heeft ingezet tegen de strijdbare elementen aan de basis. Eenheidswerking is ons beste wapen als arbeider. Een beter en strijdsyndikalisme houdt in: andere structuren, een ander programma, meer betrokkenheid van de arbeiders.

L. Wijn: Wij willen vrije delegatieverkiezingen, dat is de beste formule om tot eenheidswerking te komen, om de rivaliteit ACV-ABVV uit de weg te ruimen.

Zaal: Ook vrijgesteld moeten door de basis worden verkozen, mogen niet worden aangesteld, want een groot aantal onder hen zijn burokraten, of er gekomen met kruiwagens; we moeten na deze strijddag een afspraak maken om even voor de sociale verkiezingen terug samen te komen en druk uit te oefenen op de vakbonden opdat Cap en de andere ontslagen kameraden hier terug aangesteld zouden worden.

J. Cap: Er is een tijd van denken en een tijd van handelen. De sociale verkiezingen zijn een middel om functioneler, democratischer te zijn. De vakbonden van vandaag zijn zo democratisch dat ze geen rekening houden met de wil van de basis, ze zijn

... Zij zeggen, Jan Cap had kontakten met linkse organisaties. Wij moeten weten wie de machten zijn op economisch, militair en politiek gebied, wat de kapitalistische productiewijze is. Als wij daar nu iets over weten dan is dat te danken aan vele kameralden, hier aanwezig, die werken voor het socialisme... Eén van de mensen van de patroon heeft geschreven: 'de grootste larter die wij hebben begaan, is dat wij Cap niet buiten hebben gemeten in 1975'. Wel, die vuile karwei wordt vandaag opgeknapt door de vakbondleiding. Over ons werk op de Boel beslissen zij boven ons, zonder ons en tegen ons. Zij hebben ons verweten mee te werken met 'anti-syndikale groepen'... Het patronaat is de meest anti-syndikale groep. Wel, het is verdomd spijtig dat ook vakbondsmensen dat spel meespelen... Aan de jongeren hier aanwezig zou ik willen zeggen: laat u nooit demoraliseren, wees nooit ontgoocheld. Doe altijd vooruit, organiseer u in de vakbond en ook er buiten. Gij zult vele risico's moeten lopen, maar één ding kan ik zeggen, ge zult nooit alleen staan.'

Proletariërs aller landen, verenigt u: nog steeds aktueel, en dringender dan ooit.

Peter Hanssens

(ADVERTENTIE)

"Cafe Taverne Universum"

Herbert Hooverplein 26 (Hoek Tiensestraat)
3000 Leuven ☎ 016/20.07.50

Super-Snacks en Spaghetti

Terras

Volte bediening

Alle dagen open vanaf 7.30 h

Ruime parking

Zaal ter beschikking

Belpop, meer bepaald flemirock

Het moest er eens van komen. Immers, Veto eet van alle ruiven brokken maar rocken, laat staan Flemirocken? Wij doen daar nu iets aan, om verschillende redenen dan nog. Primo, inderdaad. Sekundo, drie Vlaamse groepen brachten in het begin van dit jaar schitterende (mini) elpees uit. Tertio, één van de drie zit volgende week in Leuven. Zet je dus schrap voor een stuk lillend proza, bevattende herinneringen voor de kleinkinderen, een visie op de muziek van Arbeid Adelt! en Red Zebra, een opwarmertje rond de Scabs en... Dat zal wel volstaan, zoniet stuur je mogelijke klachten maar naar Testaankoop.

O ja, dit nog. 'Meneren van Sabam, we hebben ons geheugen opgefrist met RIFF (nov. 1979, dec. 1979, apr. 1980, sep. 1980, feb. 1981), KNACK (feb. 1983), HUMO (mei 1980, driemaal feb. 1983), MUZIEKKRANT (feb. 1983) en we hebben de vermelde platen aandachtig beluisterd.'

Herinneringen dus om te beginnen. Leuk maar ook interessant, want mijn grootmoeder zei altijd: 'De dag van vandaag komt uit de nacht van

gisteren!'. En wie zijn wij om bomma's tegen te spreken? Back to reality echter.

Anno Domini 1980 etcetera

'Wat hadden wij aan relevante Belgische rock toen wij de kalender 1980 kochten?'. Niet veel eigenlijk, de klassieke *Living in the 20th century*-elpee van de Kids maakte brokken, Jo Lemaire en Flouze produceerden badinerende pop, Toy rook met een wipneus aan het sukses, Rick Tubbox cum Taxi's veroverden meisjeshartjes maar het meeste plezier hadden we beleefd aan de Expo 79 - toer van de Kreuners en de Kommenisten.

In 1980 brachten dezelfde Kreuners Nummer 1 uit, het zwakkere begin van een latere, leukere platenkarrière. Beter was *Pick it up*, de punkska van de Brusselse Employees, die echter geen indruk nalieten in de Rockrally. Wie dat wel deed waren de Machines (later tot een banale popgroep veranderd), Der Polizei (nu aan hun elfendertigste comeback bezig), de Brassers (de erfgenamen van *Jailhouse Rock*) en de Red Zebbras (nu Red Zebra, maar zie verder).

De kaarten leken geschud. Er stond een toplaag rockgroepen (Tubbox, Kids, Toy, Jo Lemaire...), die voor een 50000 frank zalen plat speelden, met of zonder de automatische piloot. Daaronder zat een jaloerse subtop (Machines, Scooter, Polizei, Employees, Bet, Kreuners...), die met poprock hogerop wilde maar weinig nieuwe zoden aan de dijk bracht. Een derde groep (TC Matic, Red Zebra, Luna Twist, Siglo XX, Kamagurka, Larvi Ebbel... later aangevuld met Arbeid Adelt!, Scabs, Polyphonic Size, Twee Belgen...) zong meer volgens het eigen bekkje en probeerde zo ook een stukje taart af te snoepen. Wij voorspellen (otto?) dat vooral die laatste verzameling met fierheid aan de kleinkinderen zal kunnen getoond worden.

Red Scabs Adelt!

1983, there we are. We zijn pas twee maanden ver en al drie (mini)elpees dreven onze platendraaier tot wulpsc genogens. Arbeid Adelt! bracht *Jonge Helden* uit. Red Zebra kroop uit het *Maquis* en de Scabs zonden vanuit Diest *Here's to you, gang!* de rest van de wereld in. Wij denken dat dit trios

kompakte groep (met Jean-Marie Aerts als producer) binnenkort verantwoordelijk zal zijn voor de definitieve van Flemirock, samen met de post-Raymond van het Groenewoud-godfathers, TC Matic (en daar hebben we Jean-Marie weer).

Arbeid Adelt!, het project van Max Alexander, David Salomon en Luc Van Acker is op zijn minst origineel te noemen. Van *Ik sta scherp via De dag dat het zonlicht niet meer scheen* tot *Jonge Helden* werd een weg afgelegd, die begon in beheerster chaos en in 1983 popmuziek van de nu-generatie geworden is. Met vooral synths, een sax, een ritmebox en een stem (of zoiets) wordt een evenwicht gezocht op de koort tussen bittere humor en angstige twijfel. Op *Jonge Helden* is dit vernieuwend concept tot een (eerste) hoogtepunt gekristalliseerd, zoals bezwezen wordt door het absurde *Capitula Selecta*, het heilige huisjes vertrapende 65+ en het singlenummer, dat veel te goed is. *De man die alles noteert*. Arbeid Adelt! maakt amusement van deze tijd vanuit schepende scherpte en een dadaïstisch levensbeeld. Max Alexander en co zijn eigenaars van een bizarre genialiteit en krijgen daarom van ons een moeilijke taak: de Vlaamse rock blijven vernieuwen.

Red Zebra inkarneert een ander fenomeen: de onschuld, de onafhankelijkheid. De klassieke single *I can't live in a living room* en de dito makts *Bastogne* gaven emmers krediet in de elpee *Maquis* zou dit moeten bevestigen. Zou, zeggen we. Inderdaad, voor hun verzet tegen de bestaande roeknormen, zowel muzikaal als wat de businesskant aangaat, worden ze vooral door het journalisteninstituut beloofd met een vorm van sympathie, die eigenlijk neerkomt op een niet aanvaarden, op een voor "naief" uitschelden. Het kan je maar overkomen. Nochtans moet *Maquis* het tegendeel kunnen opleveren. Wie dingen als *Beirut by night*, *Saint with a gun*, *Montenegro*, *Polar Club* en *Mice and Men* in groeven kan steken, stuk voor stuk muzikale vertalingen van zweven en stuwen, verdient meer dan respect voor oprechtheid. De puntige humor met nasmaak en de consequente autonomie van Red Zebra zullen ook morgen stenen metselen op de Flemirockmuur.

Blood, Sweat and Scabs

En van wat zijn de Scabs synoniem? Laat het ons bij engagement en gedrevenheid houden. Met die elementen zijn de Scabs al een tijdje bezig. Om de traditionele garage te ontvluchten werden twee singles in eigen beheer opgenomen: *So Called Friends/Frozen Faces* en *There's Nothing Wrong/Beat me up* kregen het labelzeggelje van 'Refused Records' (what's in a name?) opgekleefd. Wwala, een plaatsje in het

ooit te verschijnen 'Grote Geschiedenisboek van de Belpop' was veroverd. Beter nog, in datzelfde jaar 1981 was het klassiek-kale *Is this life?* te horen op *No Big Business*, de verzamel-elpee met berichten uit de achter- en ondergrond. De punkroots werden ingevuld in bijtende rock en live gaf dat een opwindend en intrigerend resultaat, waarbij de adrenaline-productie en de cholesterol-ondanks-margarine gevaarlijke vormen aannam.

Kleine kinderen worden groot (nog een brokje filosofie van mijn grootmoeder) en Guy Swinnen, Francis Van Geel, Franky Saenen en Robert Bergen verruimden de perspectieven. Een kontrakt met LMI werd ondertekend, een toer met de Kreuners gidste hen door de grote Vlaamse zalen en een mini-elpee werd in de ICP-studio's volgemusiceerd. *Here's to you, gang!* is een staalkaart van agressieve dansbaarheid, van eerlijke boosheid, van bodymistic met de nodige ballen. Zo kreeg *Is this life?* een dampende herwerking, brengt *Trapped by the train* zelfs straathonden tot euforie en is *Matchbox car* een single, die dik staat van de kwaliteiten als Gentse waterzooi.

De mini-elpee breekt ijs en doet deuren open. Zo zegt men toch. Guy Swinnen moet aan elke journalist vertellen of hij nu nog wel punk is, of LMI hem niet dood zal duwen, of de toer met de Kreuners de geloofwaardigheid niet kapot gemaakt heeft, of de titel van de elpee (een uitspraak van

Humphrey Bogart) niet verwijst naar een modieuze sehnsucht naar grootmoeders (weeral!) tijd.

'Bullshit' denkt Guy en hij gaat zijn (here's to you) gang zonder daarvoor met iets anders dan zweet te willen betalen. Diezelfde vochtigheid geven de Scabs nu ook weer op podiums in België en Nederland (Muziekkrant-Oor en Vinyl waren enthousiast, en dus...). Kletsende drums, bonkige gitaren en een messige stem koken immers meer in een zaal dan op een platendraaier.

De Scabs hebben het in de handjes en moeten nu goed uit hun spreekwoordelijke doppen blijven kijken. Hun eigenzinnigheid, binnen de grenzen gehouden door de multinational-teugels van LMI, moeten ze blijven waarmaken. Hoe lang dat avontuur duurt, zal echter vooral van LMI afhangen. Die platenmaatschappij heeft zowat alle Belgische top-en-ietse-lager-groepen onder kontrakt maar als je weet dat zelfs TC Matic een verlieslatend project is (13000 verkochte exemplaren van de eerste elpee en slechts 8000 van *L'Apache*), dan vragen wij ons toch af hoe lang het moederhuis van LMI nog zal toelaten dat de 'gekoesterde' kinderen alleen geld kosten. Als ooit besloten wordt deze minder economisch verantwoorde tak van de boom te snoeien, dan zullen de klokken niet alleen in Rome luiden.

Filiep Canfyn

P.S. Een beetje laat bereikte ons het bericht dat op woensdag 16 maart in Almat de *Nacht van Belgische Rock* doorgaat. We gaan er niet dieper op in maar we vertellen wel dat je op die avond twee vliegen kunt vangen: je steunt het 'Aktiekomitee tegen de 100 miljard wapenaankoop' en je krijgt op je bord delikatessen als de *Honeymoon Killers*, *Exq's*, de *Kreuners* en *Red Zebra*, naast many more.

Wij betrouwen dat twee belangrijke concerten, waarmee in totaal een investering van ca. 200000 fr. is gemoeid, op twee opeenvolgende avonden doorgaan. (Het *Scabs*-concert gaat door op 17 maart in de Lido). Een lukusuez keuzevrijheid is dan een ander woord voor zinloze en gevaarlijke concurrentie.

De Universele Rekening geeft je een voetje voor in het leven.

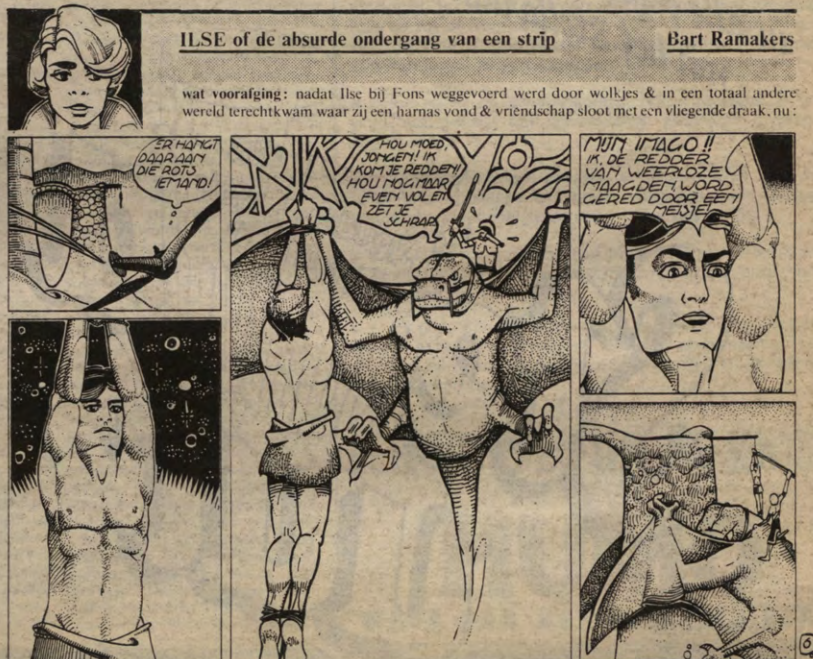

ADVERTENTIE

ILSE of de absurde ondergang van een strip

Bart Ramakers

wat voorafging: nadat Ilse bij Fons weggevoerd werd door wolkes & in een totaal andere wereld terecht kwam waar zij een harnas vond & vriendschap sloot met een vliegende draak, nu:

(wordt vervolgd)

Tie Drie:

De Noord-Zuid-dialogoel in het teater

De verhouding tussen kunst en politiek is een onderwerp dat altijd felle discussies uitlokt. Zeker in het teater. Nu de "boom" van het radikale vormingsteater zowat voorbij is, bestaat de neiging het artistieke, het vormelijke aspekt in het teater te benadrukken. Vaak wordt aan dit soort produkties verweten dat ze zich aan vrijblijvend estheticisme bezondigen, zonder aandacht over te houden voor de "boodschap".

Het tegengestelde verwijt werd toegestuurd aan het vormingsteater: de manier waarop zij hun "boodschap" aanbrengeu zou ontaarden in pure propaganda en doktrinaire betweterigheid. Het artistiek medium teater zou hiervan het slachtoffer zijn.

Zonder mij in de discussie te willen mengen, wil ik hier de aandacht vestigen op een van oorsprong Vlaams gezelschap dat aan beide polen — het artistieke en het politieke — van bij de oprichting evenveel aandacht heeft besteed. Tiedrie, het teater van de Derde Wereld, wil met name aandacht

besteden an de Derde-Wereld-problematiek, en dit door artistieke vormen uit die Derde Wereld in hun toneelprodukties te integreren. Zij willen maatschappelijke problemen situeren in een kulturele kontekst, waardoor die problemen veel reëler en geloofwaardiger worden. Zij geven op die manier blijk van veel respect voor het medium teater, en voor de mens in zijn totaliteit.

Dit klinkt allemaal nogal abstrakt, een historische situering en een overzicht van het repertoire zal dit duidelijker maken.

Historiek

De oprichter van Tiedrie, en nog steeds de spilfiguur, is Tone Brulin. Hij is één van de meest fascinerende teaterpersoonlijkheden in Vlaanderen sinds WO II. Als drama-auteur, als akteur en als regisseur is hij de meest gereputeerde Vlaamse teaterfiguur in ons land, maar vooral in het buitenland. Hij werd opgeleid door Herman Teirlinck, oprichter van de Studio van het Nationaal Toneel, later Hoger Instituut voor Dramatische Kunst in Antwerpen, waar hij in 1950 afstudeerde. In de jaren '50 en '60 introduceerde hij in Vlaanderen een aantal teatervernieuwingen. Hij stichtte het tijdschrift "Tijd en Mens", en richtte een eigen kamerteater op. Het

verschijnsel kamerteater, dat kleinschalige stukken in kleinschalige ruimtes volgens het repertoire-principe maakte, zorgde in de jaren '50 voor een heuse vernieuwing in het Vlaamse teater: met name de existentialistische en absurdistische stukken van Sartre, Camus, Anouilh en Ionesco werden door hen (Fakkell, EWT-Randstad, BKT e.a.) in dit land geïntroduceerd. Tone Brulin experimenteerde in zijn "Teater op Zolder" met expressionistische, surrealistische en absurde toneel, misschien wel het konsekwentst van allemaal.

Hij begon toen ook zelf te schrijven vanuit die achtergrond, meestal over politiek geladen temas zoals de Belgische kolonialisme in Kongo en de apartheid in Zuid-Afrika. In 1963 al ging hij werken bij de Pool Grotowski, die pas later beschouwd werd als een van de grote vernieuwers in het moderne teater. Ondertussen werden zijn stukken ook op het repertoire genomen de "grote" gezelschappen: "Nu het dorp niet meer bestaat", enz. van de uitroeping van het Tsjechische dorp Lidice door de nazi's in WO II, werd gespeeld door de K.V.S. en "De honden" over racisme en autocratie in zuidelijk Afrika begon aan een internationale carrière en wordt tot op heden nog vaak gespeeld. Voor "Pas op, mijnheer Lifman komt!" kreeg hij de Staatsprijs voor Toneelletteratuur.

Hij verbleef ook een tijdje in de beroemde Actor's Studio in New York, waar hij zich de Stanislavski-methode eigen maakte.

In 1965, na zijn kennismaking met Grotowski, hield Brulin op met schrijven en streefde hij in de lijn van Artaud, het Living Theatre en Grotowski naar a-literair teater, wat toen zeer avant-garde was, zeker in Vlaanderen. Dit land werd blijkbaar ook te klein voor hem, zodat hij zich ging richten op de Derde Wereld. Hij leidde het Sarasan Teater uit Indonesië en de Ortrabanda Company uit Curaçao en maakte hiermee vele wereldtoerues. Ondertussen stond hij ook mee aan de wieg van het wereldbepaalde Theatre Laboratoire Vicinal in Brussel.

Tiedrie

Toen hij in 1975 Tiedrie oprichtte had Tone Brulin dus al een enorme reputatie opgebouwd als teatervernieuwer, zowal als schrijver over politieke taboes als als teatermaker door zijn aansluiting met het teater van de vreedheid (Artaud), het Laboratoriumteater (Grotowski), het absurdisme (Beckett, Ionesco, Sartre, enz...) en de moderne agitprop (Living Theatre).

Tiedrie wil een synthese zijn tussen de teatervernieuwing in het Noorden en de politiek-kulturele tematiek van het Zuiden. Oorspronkelijk werd gewerkt met acteurs uit de Derde Wereld. "A tale a Mah-Teri", hun eerste werkstuk, deed in drie verschillende versies zowat de hele wereld aan, en rond 1978 kregen zij een opdracht van het Maleisje Ministerie van Kultuur "Tak Kotak-Kotak", uiteraard in het maleisje gespeeld. In 1979 traden Vlaamse acteurs toe tot Tiedrie, zodat hun synthese, alians structureel, een feit was.

Kapai-Kapai

Het eerste resultaat van deze Noord-Zuid-dialogoel was "Kapai-Kapai" van de Indonesische auteur Arafin C. Noer en geregisseerd en bewerkt door Tone Brulin en Siti Fanziah, afkomstig uit het Bread & Puppet Theatre, generatienoten van het Living Theatre. Er speelden Vlaamse acteurs in mee, en de scenische vormgeving werd verzorgd door de Antwerpenaar Jo Noorbergen. Het verhaal is helemaal georiënteerd op de Derde Wereld: de arbeider Aln tracht te ontsnappen aan de realiteit van alledag door te dromen over een magische spiegel en een wereld van prinses en prinsessen waarin hijzelf de held speelt. Hij gaat hierin zo op dat hij de grens tussen zijn vermederende werkelijkheid en de fantasie wegveegt: Aln denkt dat de magische spiegel hem van zijn onderdrukking zal bevrijden. "Kapai-Kapai" was een kollage van vele scènes, die met weinig requisieten maar een zeldzame inventiviteit een emotioneel geladen droomwereld suggereert. Een stuk om stil bij te worden. Het kende in Nederland en Vlaanderen een ongekend sukses (o.a. ook in 't Stuc, december 1979).

Ba Anansi

De tweede produktie van het "Vlaamse" Tiedrie, was "Ba Anansi" (broeder spin) van de bekendste Surinaamse auteur Edgar Cairo. Tiedrie heeft in zijn repertoire duidelijk twee akcenten: de Aziatische Kultuur, met name

Maleisië en Indonesië, en de smeltkroeskultuur van het Caraïbisch gebied, niet toevallig de twee wingewesten van het Nederlandse kolonialisme. Nochtans bestaat de groep ook uit Afrikanen, zowal zwarten als Arabieren. Broeder Spin is een traditionele vrijbuitersfiguur uit de slavenverhalen van de Caraïben. Hij wordt op de huid gezeten door drie figuren, die Wetenschap, Geloof en Macht symboliseren. Hij weet ze echter af te schudden. Ook hier een sprookjesachtige, mythische tekst, die opnieuw met behulp van maskers, poppen geësceneerd is. Dezelfde universele en immer aktuele problematiek van onderdrukking en blank-zwart tegenstellingen komt aan bod. De scène van "Ba Anansi" werd beheerst door een groot net van touwen, waarin alle personages gevangen zaten.

De typische Tiedrie-stijl werd hierin duidelijk, hoewel "Ba Anansi" niet de enzame hoogte van "Kapai-Kapai" bereikte. Tone Brulin als regisseur is verlied op beelden, die geladen zijn met een mythische symboliek afkomstig uit tropische gebieden. Met heel beperkte middelen — ofwel weinig spullen, ofwel een hoop rommel — weet hij fresco's te schilderen, machtsverhoudingen te suggereren. De spreektekst is meestal heel sober gehouden, de nadruk ligt op het kijken, aangevuld en vervolledigd met een luisteren naar exotische muziek, meestal live gebracht. Het geheel lijkt heel naief en kinderlijk, maar de meeste gekelkede toestanden zijn angstaanjagend eenvoudig; plantage-eigenaar buit seizoenarbeider uit, blank diskrimineert zwart, Noord profiteert van Zuid.

En de synthese tussen inhoud en vorm van de Derde Wereld maakt dit soort teater geloofwaardig. De Vlaamse Brulin staat bijna steeds garant voor een vertaling naar een noordelijk publiek, maar het blijft, zonder compromissen, het Teater van de Derde Wereld.

Splitting

Na deze artistieke en publieksuccessen deelde Tiedrie zichzelf op in twee takken, een Nederlandse en een Vlaamse. De Nederlanders — d.w.z. de produktieleiding is Nederlands — bracht "Droom op Apenberg", een uit Guyana afkomstig stuk, opnieuw een sprookje over de armoezaaier die wegdroomt, en de Vlaamse tak kreedde "Charkawa", een stuk over de onderdrukking van de vrouw in de Arabische wereld. De respons werd wat minder, tot in januari jl. "Koning Gilgamesj" gekreëerd (door de Vlaamingen), waar Tone Brulin weer op zijn best is. In Antwerpen's kleinste teater, Teater Paljas, enseneerde hij het oudste epos uit ons kultuurgebied, de Gilgamesj-sage uit Babylonië, waarin alle elementen uit de mediterrane mythologie aanwezig zijn: de zondvloed, de zeven plagen van Egypte, tot zelfs de verbanning van de koning (cfr. Oedipus). Er wordt nauwelijks in "geakteerd", maar de betekenis is duidelijk: opnieuw een beeldrijke aanklacht, mooi maar scherp, tegen onderdrukking en oorlog. Het is verbazend hoe Brulin met zgn. wegwerpmaterialen een wrede wereld kreedde, de uitzichtloosheid in zijn wrange schoonheid.

Klaas Tindemans

De Leuvense cafébazen nodigen iedereen hartelijk uit op het Stella uur.

Elke maandagavond tussen 7 en 8 uur Stella tegen 10 ft!

in alle cafés waar je de sticker van het Stella uur ziet. Gezondheid!

De Vlaamse Uniefs V: Rijksuniversiteit Gent deel 1

(vervolg van p. 4)

Kultuur en politiek en... bevoogding

Kulturele zaken worden in het Gentse studentenwereldje beheerd door het **Kultuurkonvent (KK)**, dat eigenlijk niet meer dan een soort subsidiepot is. Zij levert ook wat technische infrastructuur. Het KK — dat slechts uit 9 leden bestaat — slaagt er bovendien niet in nieuwe mensen aan te trekken, het peil van de cultuurwerking is dan ook navenant. Eén van de meer geslaagde initiatieven dit jaar was een **diamontage** — gemaakt door de fotoklas — voor de abiturienten. Ook wordt er binnenkort, op 24 maart, een **'happening'** georganiseerd. Maar dat alles betekent allebehalve 'beleid' of 'visie' op cultuur.

De situatie is in Gent echter in zoverre verschillend van bv. Leuven, dat er in Gent op cultuurvlak heel wat gebeurt. Komt daarbij de sterke osmose van de 'stads'cultuur met de studentencultuur, vooral in de verschijnenselen **Radio Toestel** en de **Vooruit** (zie kadertje).

Dat de situatie politiek muurvast zit, hoeft na al het voorgaande wellicht niet meer herhaald. Als de druk op de ketel wat te hoog wordt, laat men stemmen af binnen het PK. De laatste jaren mocht men zich daar verheugen in de groeiende deelname van niet-linkse verenigingen, die via die weg

natuurlijk niet allepe de subsidies, maar ook erkenning willen verwerven. De PK-voorzitters krijgen het steeds moeilijker de boel in de hand te houden. Zo leidde het konkreet geval van NSV (één van die verenigingen die aan alle formele criteria voldeed, maar desondanks erkenning werd geweigerd) dan nog eens tot ekstra moeilijkheden, omdat van SoRa (nara) achteraf een herbeschouwing van het dossier gevraagd werd. De voorzitters hebben de meest bruinzwaarte verenigingen tot nu toe echter met sukses kunnen buitenwerken door uiterst formeel te zijn. Tot hun spijt moeten zij echter vaststellen dat de rechtse rakkers de laatste jaren veel slimmer geworden zijn dan vroeger, toen het een koud kunstje was om hen op onregelmatigheden te betrappen. Ter rechterzijde maakt de mening dat men het PK eigenlijk beter kan afschaffen overzetter wel opgeld. Stany Ossieur: «Daar zitten verenigingen die pogen standpunten in te nemen voor de studenten, wat sterk op bevoogding begint te lijken. Die studenten weten immers van niets, want zij moeten teveel blokken» (Of: zij willen teveel blokken, PTJ & Wiv). «Het lijkt mij weinig democratisch dat dat allemaal met gemeenschaps gelden moet gebeuren, die pamfletten zijn uiteindelijk pure verspilling.» Een stijl van denken die we onlangs ook bij LVSU-Leuven mochten ontwaren.

Blijdschap bij het blokken

De mensen die de voorstellingen verzorgen in dit circus worden ondertussen ook allemaal een dagje ouder, de clowns lijken wel uitgestorven, en de structuren zijn te gesloten om een werkelijke verjonging mogelijk te maken. Het gekonkel en geintrigere in De Brug maakt duidelijker dan wat ook dat de studentenbeweging een amechtige anemie-patiënte is geworden: de modale student zit op zijn kot en blokt. Aktie kan voor zijn part de pot op. En daar zijn sommigen maar al te blij mee. Anderen reageren daar meer **realistisch** op. Zoals A. Bonte van de dienst studie-advies, die ons zei: «Ach, de RUG is een **grootwarenhuis**, zoals elke andere unief.»

Maar U vroeg: welke koten? In elk geval bieden de Gentse verhuurders een beter aanbod aan, althans wat de privé betreft. Je kan er — hoewel deze kondities ondertussen ook aan het tanen zijn — in sommige gevallen nog spotgoedkope solo-woninkjes vinden in één of ander beluik, en met wat moeite kan je ook nog wel ergens een of andere goedkope studio of appartement op de kop tikken. Bovendien is de huisvesting van studenten als dusdanig beter geïntegreerd in het stadsleven, dan in Leuven of Brussel. Anderzijds praten onze informanten over de universiteitspeda's (home

Boudewijn, Fabiola en meer van dat fraais) in termen van 'onleefbaar', 'geïsoleerd' of 'niet-tedoen'.

En daar zit-ie dan, 'de' student, op zijn kamertje. Een maaltijd meepikken in de Overpoort, de grote eetfabriek aan de RUG, of in De Brug. Overigens is het voedsel er — zoals wij aan de lijve mochten ervaren — nog minder eetbaar, duurder en is er minder keuze in schotels. Ongelooflijk, maar toch waar. Op kafee kan die student aan de Overpoort, waar de eigenlijke 'studententent' is, in de Vooruit (zie kadertje), op de Koormarkt of in een kroeg naar smaak, zoals Den Elpee, De Ploeg, en vele andere namen die terugkomen in gesprekken met die student(e). Voor de rest wordt er les gevolgd, en zit de student op zijn kot en blokt. Aktie kan voor zijn part de pot op. En daar zijn sommigen maar al te blij mee.

Wim Verhelst
Pieter T'Jonck

(¹) De laatste berichten die we hierover binnen kregen wijzen echter op een veranderde situatie. 'Zal heeft immers kort geleden het voorzitterschap afgestaan; zij prefereren 'een kleine vereniging' voor het voorzitterschap van PK.

(²) Nóg eens verder uitweiden over de ontwikkelde structuur van de Gentse studentenorganisaties lijkt ons hier misplaatst; wij verwijzen graag naar Veto 13, voorpagina ('Verwikkelingen in Gents Sociale Raad') en Veto 15, pag. 6 ('Grondverschuivingen in Gent').

Volgende week het tweede gedeelte van de RUG: aandacht voor de beheersk van de (akademische) zaak. Wij zullen U dit opdienen, gelardeerd met uitspraken van regeringskommissaris Van Acker en RUG-rector Cottieus.

't Scherp van de snee

Een piek bij ons bezoek aan Gent was de gezellige beoedening in de 'Vooruit'. Verwonderlijk aan deze zaal is dat ze — op de hoek van Bagatten- en St-Pietersnieuwstraat — er zo statig staat en zo verschrikkelijk groot, en tegelijk ook weer knus en koosjer. Hier ligt de wellicht frapantste scheidingslijn en tevens trekpleister voor studenten en autochtonen. Tussen het gerinkel van de glazen gaat de wereld van de student die blokt en zich er 'de ballen' van aantrekt ongemerkt over in Vuurige (al dan niet politieke) Betrokkenheid op de *real thing*.

Het is op het scherp van dezelfde sneede dat ook de Gentse stadsradio 'Toestel' is ondergebracht. Gestart vanuit het stadsgeboren, kwamen de studenten in minder dan geen tijd de rangen van dit vrij medium vervoegen. En, zie... daar waren de initiatiefnemers méér dan gelukkig mee, zo meldde men ons. Toestel is ondertussen uitgegroeid tot zowat de meest beluisterde radiopost in het Gentse. Kan het ook anders? □

Gezellige kroeg, met goede muziek

MUNTSTRAAT 18
3000 LEUVEN

Kreten & gefluister... Medewerker Vet 22 e nieuw regelen

Officiële Veteran • Met gevaar voor **fischering** • U ruikt net al... **Jaist, de rijkswacht** • Er is nogal wat te doen geweest in Leuven de laatste tijd rond de F 16... Er werd zelfs een **aktiekomitee tegen de 100 miljard oppericht**... Een van de 'aktiviteiten' van deze mensen was de **blokkade**... Van de NATO-kazerne **Tarweschooft** in de Parkstraat... Waar onze vrienden reeds klaarstonden... vanzelfsprekend, nee... Toen de aktievoerders de Tarweschooft noerden... • Naderde de rijkswacht de aktievoerders. Duidelijk onder invloed van de **wet der Traagheid**... Dit wil zeggen **stapvoets**... • Wordt er toch wel een **steen** gegooid, zeker... • Jong rijkswachterje wordt **hartstochtelijk woedend**... • Officier kan zijn manschappen niet meer houden... • Bevel tot **charge** wordt niet gegeven... • Officier denkt... • **Jeugd wil ook wel eens iets, je bent jong en...**... Laat zijn manschappen begaan... • Die **discipline** bij de rijkswacht is toch ook niet meer... • Wat ze was in de tijd toen **Ordnung sein musste**... □ □ □

Linkse, dikke buikjes en rechte haaruitval? • Het gebeuren speelt zich af op net onlangs gehouden debat... op 15 jaar na '68... Bij net begin van net debat merkte **Kris Merckx**, FvdA-dokter, op... • **Jef Dauwe**, ook al mei 'uit-oudstrijder, merkte hierbij op... • **Of we kunnen zien hoeveel haren we nu weer verloren zijn**... □ □ □

Tony, de personaliteit... Want reeds meerdere malen aan bod gekomen in deze rubriek... • Tot spijt van wie 'l benidjt... • Tony toonde ook zijn **elbogen** bij de voorbereiding van Veto-reeks **ASR en demokralie**... • Eerste feit... • De Heer Groven zei aan de Veto-redakteurs dat ze 'nem konden opzachten... • Voor een **gesprek**... • Boven in **Het Huis der Rechten**... • In net Huis der Rechten echter... • Geen Tony... wel een briefje... • Waarop... • Ga naar de **Universum en drink er enen op mijn kosten**... • Getekend Tony... • Goed, redakteurs naar Universum... • Drinken koffietje... • Tony arriveert... • Drinkt ook koffietje... • Maar betaalt... • Alleen zijn eigen **konsumatie**... • En da's nog lang niet alles... • Want op de algemene vergadering met de vrije verenigingen, ook al in net kader van diezelfde reeks... • Is Tony — alweer — de man die zowat om de vijf minuten vraagt... • Of er nog iets in huis komt van de **beloofde gratis konsumatie**? • En, tussen naakjes... • Tony is LVSU-lijk, LVSU wil de subsidies van net FKK terugstorten aan de KUL... • In de vorm van **gratis konsumatie**? • □ □ □

De stem van onze-pollitionele Veteran... • In net militair weekblad **Vox van 25 juni 1981** wordt de **rijkswacht** ekstra in net zonnetje gezet. In dat nummer wordt ook speciaal aandacht besteed aan de **vrouwelijke rijkswachters**... • Onder de kop **'exclusief, vrouwelijke rijkswachters'**, lezen we o.a. op pagina acht en negen... • Waar net over de **kledij** van de rijkswachtersvrouw gaat... • Een **gemengde commissie van steere rijkswachters en gelegenheidsdames**, legde de laatste hand aan deze **gloednieuwe garderobe**... • Waarop een moderubiek volgt, waar **Flair** rode konen zou van krijgen... • Het artikel besluit... • **Brengt deze lange opsomming van rok en broek, wit hemd en halsdoek, koppelriem en mocassins omtrent het 'hij' of het 'zij'**... U even in de war, dan is er maar één oplossing: **kijk even naar het hoofdje en naar de wimpers eronder**... • Grof, zegt U... • Lees dan eerst nog even de afsluittende zin van net 'artikel'... • **Maar opgelet: knip-oogjes zijn uit den boze!**... • De rijkswacht, uw vriendin... □ □ □

Vereenigde Vredesgedachten... • Van professor **Van Houtte** bij de lezing van **Róling**... • In net kader van de **Universitaire Vredesdagen**... • En wel in de fakulteit der Rechten... • Zei Van Houtte... • **Deze lezing gaat door in het kader van de Dag van de Vereenigde Naties voor de Vrede**... • De betrokkenheid van net akademisch korps bij de **Universitaire Vredesdagen**, was, zoals u ziet... **Ontroerend**... **WIV**

Medewerker Vet 22 e nieuw regelen

Medewerkers aan Veto-22: Agalev-KULeuven, Wilfried Allaerts, Fluppe Canfinj, Micke Cantinaeus, Wouter Colson, Francis De Groot, Peter De Jonge, Louis De Mueter, Dirk De Naegel, Luc Duhanoy, Polleke Fotozer, Peter Hanssens, Jan Herpelinck, Guido Janssens, Stephan Leelel, Ineke Leemans, Marcel Meeus, Peter Mostrey, Bart Ramakers, Klaas Tindemans, Pieter T'Jonck, Rik Umans, May Van Boxel, Guy Vandenbrande, Leo Vander Aa, Vandervleuteninstituut, Jos Vandikelen, Luc Vanheerentals, J.H. Verbanck, Koen Verboven, Wim Verhelst, Ingeborg Verplanck, Ronnie Willekens □

He i elk wee hetzelfde bij Vet. Vee t vee teks voo onz klein oppervlakt.

Maa u hebbe ee oplossing gevonde. Waaro zoude u nie d laatste lette va el vooor weglate? Zoal j zie, geef dez besparin gee noemenswaardig moeilijkehde bi he leze, al je e e ff aa wen. D gemiddeld lengt va ee Nederland woor i e, ze letter. Doo d laatste lette we t late zoude we du eed zeed mee tekne plaatse. W, wille da ood e mense di iet wille publicere, vrage o d tekste dien-overenkomst t tikke. Aangezie dez maatregre oo ee flink tijdsbesparin oplever bi het schrijve va d kopi, hope wi da d artikel n ee kee we voo d redakti binne zij. Polleke Fotoze

DE WERK GROEP VOEDING		ALMA-MENU'S VAN MAANDAG 13 MAART TOT VRIJDAG 18 MAART		
	Restaurant Alma II en III	Snack Alma I Gasthuisberg, Pauscoll. Meisjescentrum	Snack Alma II Alternatief	Sedes
ma. 14/03	romige kampervoeliensoep namburger-ei, tyrool-sesau aardappelen yognourt en fruit	romige kampervoeliensoep vogelnestjessau spagetti	gerst met nootjes fruit	soep van de dag worst spruitjes aardappelen yognourt
dl. 15/3	braziliaanse soep bielstuk witte kool in room zilverviesrijst yognourt	braziliaanse soep genakte steak rauwkost kroketten yognourt	MOLUS AKA	soep van de dag HALFVASTENMENU
woe. 16/3	tomatensoep vermicelli 's avonds) varkenssteak kalkoengebraad gepanneerd met wortelenprovencaalse saus aardappelen yognourt	tomatensoep vermicelli	polenta met maisivlokken en groenten fruit	soep van de dag gegratineerde witloof met resp puree yognourt en fruit
do. 17/3	ajuinsoep forel bloemkool mousseline zilverviesrijst fruit	ajuinsoep vis van de dag met verse groenten puree fruit	GFOENTETAAF1	soep van de dag wiener schnitzel rauwkost aardappelen yognourt
vrij. 18/03	georgettesoep varkensrib erwtjes op zijn frans puree yognourt	georgettesoep bitok madeirasaus kroketten yognourt	rijst met wakame en paddestoelen fruit	soep van de dag viskroketten marlettasaus aardappelen fruit

Halfvastenmenu Sedes: 's middags) kalkoengebraad 'à l'Orloff' of tarbotfilet uit Dieppe, beide aan (iii) frankseus. 's avonds) **rumsteak met groene peper** of **piccata primavera**, beide aan (iii) frankseus, alweer.

WERK GROEP VOEDING: dit is een keuze uit de ALMA-menu's gemaakt door de werkgroep voeding. Deze menu's bieden u de beste garantie voor een evenwichtige voeding. Voor verdere inlichtingen kunt u zich wenden tot LEO VAN DER AA. Tel. ALMA 229911

Vrijdag 11 maart

FILM 20.00 u. De opmars der stillen van S. Lejeune (Belgie 1982) in Jeugdhuis 'De Zille', St. Clarastr. 43, 8000 Brugge (distr. Bevrijdingsfilms Leuven)

FILM 20.00 u. Paul Jacobs en de aloomaffilia van S. Landen (USA 1978) in zaal Ravellingen, Kerkrst., 8390 Knokke-Heist (distr. Bevrijdingsfilms Leuven)

FILM 20.00 u. Now the chips are down van S. Campbell (G.B. 1978) in Meisjesschool, Dorp, 9209 Serskamp (distr. Bevrijdingsfilms Leuven)

FILM 20.00 u. Now the chips are down van S. Campbell (G.B. 1978) in 'Het Portaal', Kruikestraat, 8670 Wervik (distr. Bevrijdingsfilms Leuven)

KOERDISCH NIEUWJAARSFEEST Newroz Solidarity speeches by various democratic organizations; stands (stairs) at the front of the hall; folkmusic, dance, sketches (theatres will be performed by Awara musicgroup and others), exhibition plus 'slides' about Kurdistan and about their struggle for freedom and democracy. Everybody is welcome. 60 BF (VVK), 80 BF (kassa). In H. Drievaldigheidscollege, Oude Markt 28.

WEEKEND Werken met sprookjes. Aktieve kennismaking met sprookjeswereld, verkenning van de verschillende benaderingen en creatieve (ver)werk(ings)vormen om sprookjes toegankelijk te maken voor anderen. In Kessel-Lo, loopt nog tot 13 maart. Info 02/241.8833, org. stichting Lodewijk De Raet.

Zaterdag 12 maart

FILM 20.00 u. Y cuando sea grande (G.A.L., Uruguay 1981), in Parochiehuis, Ottermesweg 130, 9000 Gent (distr. Bevrijdingsfilms Leuven)

FILM 13.30 u. Viewpoint 3-5 (B.B.C., G.B. 1976) documentaire kortfilms, resp. over reclame en rolpatronen in de media. 'Rozenhof', Dorp 80, 9070 Wachtebeke (distr. Bevrijdingsfilms Leuven)

FILM 20.00 u. De erfenis van Sandino (Nicaragua 1981), parochiecentrum 'Pronkenborg', Pronkenborgstraat 1, 2550 Kontich (distr. Bevrijdingsfilms Leuven)

WEEKEND Spelen met beweging. Kursus bewegingsexpressie o.l.v. J. Matthys, P. Van Assche en M. Van De Keer. In Naamsestraat 96. Prijs 800 BF. Info 016/233252, org. De Kolk.

CAFE-CHANTANT 22.00 u. The Deep Creek Jazzuits. In Stuc-bar. Gratis Toegang.

Zondag 13 maart

KONSERT 11.00 u. Kinderen van de onderontwikkeling (C. Alvarez, Columbië 1975). Zaal Pacem, Kerkrst 2, 3010 Wilsele (distr. Bevrijdingsfilms Leuven)

FILM 14.00 u. Lomé, opgepast, het is 5 voor 12 (G. Troeller-C. Defforge, Frankrijk 1980). Een film rond de themata noord-zuidverhoudingen en ontwikkelingshulp. 'Klaverblad', Dorpsstraat 35, 3968 Ham.

Maandag 14 maart

KONSERT 20.00 u. Londerzeels Jeugdorkest speelt hoofd-zaakelijk barokmuziek (o.a. Vivaldi, Corelli,...). In Grote Aula. (org. KVHV).

AGENDA

ENGELS TONEEL 20.30 u. met RECEPTIE. Hay Fever door sir Noël Coward. In Huis van Chièvres, Groot Begijnhof 35. Toegang 120.

AKWA-RELLEN 20.00 u. Een artistiek totaalprogramma rond het thema 'water'. Belicht door woord, beeld, en klank. Inleiding door prof. Dr. M. Pinnoy, dekaan fakulteit van letteren en wijsbegeerte. Op 8ste verd. W & L. org. Klio. (Inkom 60/80).

FILM 20.00/22.30 u. Die Atlantikschwimmer (1976) van Herbert Achterbusch, over de vlucht uit het ondraaglijke Beieren.

FILM 20.00/22.30 u. Bierkamp! (1977) van H. Achterbusch. De twee films lopen in Auditorium Vesalius, toegang 60/50. N.a.v. filmweedaagse.

Dinsdag 15 maart

INFOAVOND 20.00 u. voor kandidaat-ontwikkelingshulpers/sters. In Kleine Aula (Maria Theresiakollege). (org. ICOS en ITECO).

INFOAVOND 19.00 u. rond Centraal-Amerika (stands, videofilms, broodjes, drank) en optreden van Ricardo en Luc (Brazilië). In Grote Aula (org. El Salvador, Guatemala en Nicaragua-komitee), met mensen die ter plaatse waren.

DISKUSSIE 20.00 u. Over de zin en onzin van een mannenbeweging i.s.m. u. allen en een Leuvense mannenpraatgroep, in 't Stuc (org. Radikale Kriminologen).

FILM 20.30 u. Der Komsentsche (1979) 22.30 u. Der Neger Erwin In aud. Vesalius. Toegang 60/50 (in filmweedaagse Herbert Achterbusch) (org. DAF en STUC).

LEZING 20.30 u. Prof. Latré over Ph. Larkin. In fakbar theologie, Vlamingenstr. 9, inkom gratis.

ENGELS TONEEL 20.30 u. Hay Fever (zie maandagavond 14 maart).

FILM 20.00 u. Film Show in ISOL. Three national groups from Indian Sub-continent have come forward to arrange screening of documentary films from their countries. Documentary films on different kinds of Indian dances, scenic beauty, technological developments, etc. from India, Bangladesh and Sri Lanka. ISOL bar. Free for all.

Woensdag 16 maart

VOLKSDANS 21.00 u. Lentebloesemfeestval. In Isol (org. Chirowerking Jolë).

VOORDRACHT 20.30 u. Keersmaeak, louter landbouwbeleid? door Paul De Keersmaeker, staatssecretaris van landbouw en Europese zaken. In MT 14 (Maria Theresiakollege, Hogeschoolplein) (org. Europakring K.U.Leuven).

MIDDAGKONSERT 12 u. Antwerps klarinettenkwartet m.m.v. L. Meeuwssen (zang). Op de 8ste verdieping van Letteren en Wijsbegeerte (Blijde Inkomstraat 21). Toegang gratis.

ENGELS TONEEL 20.30 u. Hay Fever (zie maandag 14 maart).

FILM 20.00 u. De slag van Stalingrad. In Aud. Ves. Org. Universitaire Gele Kruis. Inkom, gratis.

FILM 20 u. La passion de Jeanne d'Arc van Dreyer (Frankrijk 1928), met live-pianobegeleiding. In 't Stuc.

FILM 22.30 u. De Moeder van Poudovkina (USSR 1926). In 't Stuc.

FILM 20.30 u. Etat de siège (Costa Gavras) in de Valk 02.06. (org. VFG).

Donderdag 17 maart

KONSERT 20.15 u. Leuvens universitair koor o.l.v. Luc Geusens. In Grote Aula (Maria Theresiakollege). Togang 150/80 (org. rektorat K.U.L. i.s.m. BRT 3).

THEATER 20.30 u. Maatschappij Discordia (gelegenheidsgezelschap uit Nederland) speelt An Ideal Husband, een vertijnde komedie van Oscar Wilde. In 't Stuc. Toegang 180/120.

FILM 20.00 u. La Jétée van Marker (Frankrijk 1963) en Le sang d'un poète van Cocteau (Frankrijk 1930). In aud. Vesalius.

FILM 22.30 La Jétée van Marker (Frankrijk 1963) en Le testament d'orphée van Cocteau (Frankrijk 1959). In aud. Vesalius.

KONSERT 20.00 u. Klavecimbalkonsert in de Kerk van de Paters Pictussen. Org. Wina.

Vrijdag 18 maart

THEATER 20.30 u. Maatschappij Discordia speelt An Ideal Husband (zie donderdag 17 maart).

Zaterdag 19 maart

WEEKEND (tot 20/3) Kommunikatie een inleiding in het systeemdenken en in de communicatietheorie die zowel voor het privéleven als voor de werksituatie van praktisch belang kan zijn (o.l.v. W. Van Craen). In Kasteeltje Wijgmaal. Prijs 2720 (twee weekends).

WEEKEND (tot 20/3) Primitieve dans o.l.v. Rifi Kythouka, afrikaan die het ritme in de dans leert aanvoelen. In Naamsestr. 96. prijs 1700. (info voor deze weekends 016/23252) (org. De Kolk, Bogaardenstraat 29).

FILM 20.30 u. Kumonos Jo (de bloedige troon) van Akira Kurosawa (Japan 1957). In 't Stuc. Toegang 60/40.

ENGELS TONEEL 20.30 u. Hay Fever (zie maandag 14/3, maar toegang nu 150).

Maandag 21 maart

FILM 20.30 u. Not a love story van Bonnie Sherr Klein (Canada 1981) in aud. Vesalius. Toegang 60/40 (org. DAF en Metisfilms).

THEATER 20.30 u. Jozef Van Den Berg speelt De dans van de Bultenaar. In 't Stuc. Toegang 200/130.

Tentoonstellingen

Vanaf 6 maart: Rik Pool, met ook werk van Christo. In kunstgalerie Embryo, J. Lipsiusstraat 20.

(Redactie AGENDA: Ingeborg Verplancke)

F.K.K.—A.S.R.

Subsidie-aanvragen voor activiteiten van februari 1983 moeten uiterlijk op het ASR-sekretariaat ingeleverd worden op woensdag 16 maart e.k. De behandeling van de aanvragen gebeurt op de vergadering van donderdag 24 maart e.k. om 10.00 u in 't Stuc.

ZOEKERTJES

● Ons oud gemeenschapshuis gaat uiteen. Wie weet iets voor volgend jaar: te huur, overname, enz. Luk Vanrespaille, Ridderstraat 204, 3000 Leuven.

● Wie heeft nog boeken met programma's voor de HP 34C (nl. deze voor statistiek en voor wiskunde) en kan ze me lenen of voor een zacht prijsje verkopen. B. Nel, Broekstraat 155, Heverlee.

● Te huur: kamer m/z op Tiensevest 94, 3000 fr. CV inbegrepen, gem. keuken en bad. Vrij 1 april. Inlichtingen tss. 10 en 18 u. tel. 016/223158 of op bovenstaand adres. Bel ● ● of - - -

● Zijn er nog mensen die testen, enz. typen? Ja, hoor! Wie? Wel: Nadine Vansant, Tiensevest 61/42 3200 Kessel-Lo, vlak bij Tiensepoort. Liefst tussen 7 en 8 's avonds!!

● Chris doet al uw typwerk vooral snel, verzorgd en met veel ervaring (IBM-C met ≠ lettertypes). Tel. tot 12.00 en na 18.00 uur 016/563998 (en W.E.). Kom halen en brengen indien nodig.

● Gezocht personen die 's avonds twee uren telefonische afspraken willen maken. 160 fr./u. + 40 fr. verplaatsingskosten. Voor meer inlichtingen: tel.: 016/631590 na 14.00 u.

● Werkgroep wetenschap en samenleving zoekt gewetensbezwaarde (vanaf 1 mei 1983 of later). Taak: coördinatie en administratie der activiteiten, indien gewenst ook interessant studiewerk. Inlichtingen: kandidatuurcentrum, Celastijnenlaan 200A, 3030 Heverlee. Tel. 016/200656 toestel 1570 (Dirk Roekaerts)

Kringen en barokmuziek

Donderdag 17 maart organiseren Wina en Historia een konsert in de kerk van de paters Picpussen op het Damiaanplein. Het Frescobaldi-consort uit Brugge brengt (vooral) barokmuziek van volgende komponisten: Schicklandt, Frescobaldi, Geminiari, Hotteterre, Boismortier en Marais. De bespeelde instrumenten zijn: blokfluit (twee), klavecimbel en cello.

Het konsert begint om 20.30 u. en de prijs is 50/60 in voorverkoop en 60/70 aan de kassa.

□ □ □ □ □

ASR-bericht: aanvaarding dossiers FKK

Zoals je reeds in Veto kon lezen, werden een aantal dossiers van vrije verenigingen om subsidies te krijgen van het FKK niet aanvaard door de ASR-stuurgroep omdat zij te laat ingediend waren. Op aandringen van deze verenigingen nam de stuurgroep het probleem nogmaals onder de loep. Op die stuurgroep werd besloten deze verenigingen klemmentie te verlenen, hun dossier werd dus toch aanvaard. Vermits aan deze verenigingen aan de criteria van het FKK voldeden, werden zij, overeenkomstig het advies van het FKK zelf, ook erkend. Deze beslissing werd ingegeven door de overweging dat vrije verenigingen belangrijk zijn voor het studentenleven.

De stuurgroep deelt echter, met dit bericht als enige kennisgeving, mee, dat dit een uitzonderlijke beslissing is, verenigingen die dus volgende jaar hun dossier te laat indienen, zullen niet meer aanvaard worden. A fortiori zullen zij niet erkend kunnen worden. De einddatum voor het inleveren van de dossiers voor 1984 zal via Veto officieel meegedeeld worden.

Centraal-Amerika

Dinsdag 15 maart gaat in de Grote Aula op het Hogeschoolplein een avond door rond Centraal-Amerika. Aan de info-avond wordt tevens een optreden gekoppeld van Ricardo en Luc (Braziliaanse muziek). Geïnteresseerden zijn reeds welkom vanaf 19.00 uur daar er ook een mediateek wordt opgesteld naar een gamma aan videofilms, diamontages, fototentoonstellingen wordt voorgesteld. Gastsprekers zijn Raf Allaert (6 jaar werkzaam in Guatemala), Toon Van Bijnen (deelnemer Pax-Christi delegatie in Nicaragua) en Fred vander Veen (werkte als arts in bevrijde gebieden). Moderator is Willy Courteaux. Bedoeling van de avond is de recente ontwikkelingen in Guatemala en El Salvador te belichten evenals de opbouw van Nicaragua. Het bezoek van de paus aan Centraal-Amerika zal eveneens toegelicht worden. Na de pauze wordt er wat dieper ingegaan op de wijze waarop de gebeurtenissen in Centraal-Amerika bij ons worden voorgesteld.

Buurtfeest Passage 144

Zaterdag 26 en zondag 27 maart gaat traditiegetrouw het buurtfeest van Passage 144 door. Vrijdag 18 maart wordt tevens de tentoonstelling van de beeldhouwer Frans Wuytack geopend. Tijdens de feesten zullen zijn werken te bezichtigen zijn van 10.00 tot 22.00 uur. In Passage zelf kan je die dagen gratis binnen lopen, in de feesttent bedraagt de inkom 50 fr. (voor kinderen tot 12) of 100 fr. (voor de anderen). Passage 144, Tiensestweg. 144, Heverlee

Nacht van de Belgische Rock

De Kreuners
Urbanus Van Anus
Red Zebra
Pas De Deux
Exq's
Les Tueurs de la Lune de Miel
Woensdag 16 maart 21.00 u.
Alma II

Maar eerst is er FAKKELTOCHT tegen de 100 miljard Vertrek: Ladeuzeplein, 20.00 uur. Je komt toch ook?

De 'Nacht van de Belgische Rock' wordt georganiseerd ten voordele van het aktiekomitee tegen de 100 miljard wapenaankoop'. 180-200 Bfr. VVK: Barrikade, Stuc, JJ-Records, Musicland, Appel.

ZOEKERTJE: 20 fr.

Gebruik onderstaand rooster. 1 teken per vakje, 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan Van Evenstr. 2d

A 20x20 grid for a word search puzzle.